
KRIEBELS

Peter Opstaele

ALMO
TONEELMANUSKRIFT

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Jan Van Rijswijcklaan 282
B - 2020 ANTWERPEN
Tel. 03/260.68.16
bestellingen@almo.be

Kriebels

Jeugdtoneel in 4 bedrijven

Dit werk mag slechts worden opgevoerd na
Voorafgaande schriftelijke toestemming van
AUTEURSBUREAU ALMO BVBA
Jan van Rijswijcklaan 282
B-2020 ANTWERPEN
Tel: 0032-(0)3/260 68 16
Waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Peter Opstaele

- 1991 -

MIJN BEDDELING ALS SCHRIJVER

Vanuit de overtuiging dat de bestaande jeugdstukken voor 12 tot 16 jarigen weinig aansluiten bij de leefwereld van deze leeftijdscategorie, schreef ik in 1988 het toneelwerk "GEWOON ANDERS".

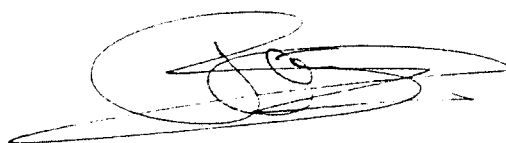
Het enthousiasme van spelers en publiek, alsmede de talrijke positieve reacties, zetten mij ertoe aan ermee door te gaan. Dit keer koos ik voor het thema van de liefde, omdat het mijns inziens de jeugdige toneelspelers zal aanspreken en een publiek van alle leeftijden moet kunnen boeien.

Wie voor "KRIEBELS" kiest, wens ik alvast veel repetitiegenot en een dikke merde voor de uiteindelijke opvoering(en). Het zou voor mij trouwens een waar genoegen zijn, indien ik deze zou kunnen bijwonen. Gelieve mij daarom te willen verwittigen wanneer Uw voorstelling(en) plaatsvinden. Indien de omstandigheden mij zulks toelaten zal ik zeker aanwezig zijn.

Met vriendelijke groeten,

Peter Opstaele

Lijsterbeslaan 72 b6
8400 Oostende
Tel. 059/80.15.48.

KORTE INHOUD

Een groep tieners begint op school aan de repetities van het toneelstuk "De Getemde Feeks" van Shakespeare. Sommigen onder hen zien via deze schoolactiviteit de mogelijkheid om er hun ware liefde te ontdekken. De liefdesperikelen gaan echter zodanig domineren, dat ze de opvoering van het teaterstuk in het gedrang brengen...

DECOR

Eerste, tweede en derde bedrijf

Een oude turnzaal op school, waarin enkele afgedankte en stoffige turntoestellen staan zoals ondermeer enkele Zweedse banken.

Een deur die uitgaat op de gang.

Vierde bedrijf

Het podium tijdens de voorstelling van de Getemde Feeks.

PERSONAGES IN VOLGORDE VAN OPKOMST

- Tine : Een wispelturig karakter, dat geen blad voor de mond houdt. Komt de jongen van haar dromen tegen, doch het wordt een grote ontgoocheling.
- Brenda : Erg antiek van opvattingen, hetgeen zich ook weerspiegelt in haar kledij. Laat haar gevoelens nooit de vrije loop.
- Tobias : Voelt zich in gezelschap soms heel onzeker, waardoor hij onhandig en stuntelig overkomt. Stottert wanneer hij zich onwennig voelt. Is smoorverliefd op Tine. Draagt een weinig modieus brilletje en dito kledij.
- Youri : Wil zich stoer gedragen in vrouwelijk gezelschap, waardoor hij onsympathiek overkomt.
- Jurgen : Boezemvriend en tegelijk evenbeeld van Youri.
- Els : Open karakter. Joviaal, sympathiek en temperamentvol. Heeft op liefdesgebied al meer ervaring dan haar leeftijdsgenoten.
- Bart : Het liefje van Els. Heeft veel noten op zijn zang, maar hij is in wezen een groot licht met een klein hartje. (Stoere robuuste kerel).
- Christof : Klein vinnig kereltje dat echter steeds gedomineerd wordt door Bart.
- Carla : Een lief, goedmoedig en hulpvaardig meisje met realiteitszin.
- Nick : Knappe, modieus geklede jongen die erg in trek is bij de meisjes. Is heel bewust van zichzelf.
- Fanny : Het zoveelste vriendinnetje van Nick. Een verwend aandoend iemand met weinig persoonlijkheid.
- Marijke : Vriendin en evenbeeld van Fanny.
- Inge en Caroline : vervangsters voor Fanny en Marijke.
- Stem regisseur
- Figuranten, waaronder twee jongens die op het eind Youri en Jurgen vervangen.

Eerste Bedrijf

Eerste Tafereel

Tine zit op school in de oude turnzaal. Ze zit in kleermakerszit voor haar uit te staren en kijkt triestig. Na een poosje staat ze recht en dwaalt doelloos rond in het lokaal. Ze blaast het stof van een oud turntoestel, begint te hoesten en praat dan tot het publiek.

Tine : Zopas werd er beslist onze toneelvoorstelling van binnen drie weken af te lassen. Verschrikkelijk is dat ! Vier maanden van hard repeteren zijn...pats...zomaar voor niks geweest. Nu ja, het hing al een hele tijd in de lucht. De spanningen tussen de spelers onderling waren zo groot dat het er moest van komen. En nochtans het begon allemaal zo veelbelovend. Ik was nieuw hier op school en om wat meer mensen te leren kennen, liet ik me inschrijven voor het toneel.

(Zelfde turnzaal verduisterd)

Tine : Is 't hier ?

Brenda : Ja, ga binnen.

Tine : Ik zie geen steek voor mijn ogen.

Brenda : Wacht...blijf staan, ik doe het licht aan.
(Licht gaat aan) Voila...

Tine : (Onaangenaam verrast) Baah, moeten we hier repeteren ?

Brenda : Voorlopig wel ja, tot het grote podium vrijkomt.

Tine : Hopelijk duurt het niet te lang. Moet je kijken, al die vieze ouwe rommel vol spinnewebben. Gingen de repetities hier vorig jaar ook door ?

Brenda : Nee, toen gebruikten we de polyvalente zaal, maar die is voor het ogenblik ook niet beschikbaar.

Tine : Pfff...ik heb geen zin meer om toneel te spelen.

Brenda : Waar zeur je eigenlijk over, binnen enkele weken repeteren we al elders.

Tine : Ik krijg toch nooit een rol.

Brenda : Ach jawel, je bent een geboren actrice.

Tine : Dat zeg je nu zomaar, om me plezier te doen.

Brenda : Nee, echt niet ! Je zal zien...

Tine : Mijn vriendin uit mijn vroegere school zei altijd : "Het zijn allemaal dikke nekken die toneel spelen."

Brenda : Bedankt voor 't compliment. Ik speel ook toneel.

Tine : Misschien ben jij dan wel een uitzondering.

Brenda : Wat kom je hier dan nog zoeken ?
't Was de bedoeling dat ik vandaag alle geïnteresseerde mensen zou inschrijven en niet omgekeerd.

Tine : Een mens kan toch van idee veranderen zeker.

Brenda : (*Opgewonden*) Kom zeur niet langer. Zet ik je erop of niet ?

Tine : (*Ook opgewonden*) Nee, liever niet !

Brenda : Pfff...jij weet ook niet wat je wil.

Tine : Dat weet ik wel ! Jij moet enkel jouw mening aan mij niet opdringen.

Brenda : Dat doe ik niet !

Tine : Dat doe je wel !

Brenda : Dat doe ik niet !

Tine : Dat doe je wel !

Brenda : Dat doe...

Tine : ...doe je wel, doe-je-wel, doejewel, doejewel.

Brenda : Goed, dat doe ik dan wel. Maar je zal er nog spijt van krijgen.

Tine : Omdat ik niet zal meespelen ?

Brenda : Ja, natuurlijk...

Tine : Uhum ! Een paar uur de domme uithangen op een podium, wat is daar veel aan te beleven ?

Brenda : De domme uithangen ? Hoe kun je zoiets beweren ? Toneel spelen vergt zowel op psychisch als op fysisch vlak een enorme grote inspanning van de spelers en er is bovendien een flinke portie moed voor nodig.

Tine : Ooh, excuseer. Ik wist niet dat je zo'n hoge dunk van jezelf had.

Brenda : Ach begin nu niet weer.

Tine : Welnee, ik...

(Er wordt op de deur geklopt)

Brenda : Hou je alsjeblief rustig, wil je !

(Er wordt weer geklopt)

Brenda : (met boze ondertoon) Ja, kom er maar in...

(Tobias verlegen op)

Brenda : Tobias, wat doe jij hier ?

Tobias : Eh wel, 't is toch hier dat ik me kan laten inschrijven voor 't toneel...?

Brenda : Inderdaad, (aarzelend) maar je bedoelt toch niet dat jij...

Tobias : Toch wel, ik heb ambitie om ak...ak...ak...

Tine : "Akkelaar" te worden...

Tobias : Nee, acteur !

Tine : (minachtend tot Brenda) Hoe komt hij erbij ?

Tobias : Ik heb mijn komisch talent ontdekt...

Tine : Begrijpen wie kan.

Tobias : Iedereen lacht steeds met me, vandaar...

Brenda : Kom op Tobias, je weet best waarom ze lachen.

Tine : Je kunt je alleen nog maar belachelijker maken dan je al bent.

Brenda : Tine, hou op ! Ik vind dat hij ook een kans moet krijgen. 't Is tenslotte de regisseur die beslist, en niet wij...

Tine : Maar hoe haalt hij het in zijn hoofd ?

(Op dit moment komen Youri en Jurgen op.)

Youri : Zozo Tobias, wat brengt jou hierheen ?

Tobias : Ik kwam me inschrijven voor 't toneel.

(Youri en Jurgen beginnen te lachen.)

Jurgen : Horen wij goed, wordt hij onze nieuwe ster-speler, ons super-akteertalent...de nieuwe

lady-killer ?

- Brenda : Ach, doen jullie nu ook niet vervelend...
- Youri : Als je maar eens wist waarom hij hier werkelijk was...
- Tine : *(afwimpelend)* Dat interesseert ons niet !
- Youri : Wacht eens juffrouwetje...
- Tine : *(arrogant)* Tine is mijn naam...
- Youri : O.K. Tine dan, het zou je wel eens meer kunnen interesseren dan je vermoedt !
- Tine : Ik zou niet weten waarom ?
- Jurgen : Hij is verliefd op je...
- Tine : *(koel)* Welk wereldschokkend nieuws !
- Tobias : Dat zijn leugens, grove leugens !
- Youri : *(spottend en tergend)* Ach toe Tobias het is toch beter meteen je liefde te bekennen.
- Tobias : Ik heb niks te bekennen...leugenaars...
(loopt de turnzaal uit)
- Brenda : Och arme die stakkerd. Waarom pesten jullie hem steeds zo ?
- Jurgen : Maar hetgeen wij komen te vertellen zijn de...
- Youri : ...naakte feiten !
- Brenda : Goed goed, terzake nu... Schrijf ik jullie in of niet ?
- Jurgen : Daar ben ik in ieder geval voor gekomen.
- Brenda : *(tot Youri)* En jij ook ?
- Youri : *(Wil weer indruk maken op Tine)* Zeg nu eens eerlijk : "Wat zouden jullie zijn zonder mij?" Het succes van vorig jaar, was toch groten-deels aan mij te danken.
- Tine : *(afwimpelend)* Het woordje bescheidenheid staat ook niet in jouw woordenboek zeker ?
- Jurgen : *(meespannend met Tine om in haar gratie te kunnen staan)* Toch wel, in van die heel kleine, pietluttige *(toont met vingers)* lettertjes...
- Tine : Dat dacht ik al.

Youri : *(enigszins boos tot Jurgen)* Jaja, span jij maar samen met haar...

Jurgen : Doe ik ook.

Youri : Verrader ! *(Youri af)*

Brenda : Wat krijgen we nu ?

(Terwijl gaat Brenda naar haar boekentas om er haar notitieboekje uit te halen. De pen vindt ze niet onmiddellijk.)

Jurgen : *(triomfantelijk)* Ja, dat komt ervan als twee honden vechten om een been...

Tine : Je kunt mij toch moeilijk een been noemen.

Jurgen : Twee benen dan... A propos, twee mooie benen.

Tine : Loop naar de hel, wil je ?

Jurgen : Oeioeioei, kruidje-roer-me-niet !
Ik loop liever naar de speelplaats, da's zover niet... *(Jurgen af)*

Tine : Pfff... Wat een aanstellerige persoontjes.

(Brenda die intussen nog steeds niet het geschikt schrijfgerei heeft gevonden, zoekt verder in haar boekentas. Ze haalt er een kogelpen uit, die niet schrijft.)

Brenda : Ach, je bent nieuw hier op school en ze willen indruk op je maken.

Tine : Waarom doen ze niet normaal ?

Brenda : Dat zijn nu eenmaal jongens.

Tine : Amai, koel daar je pap mee.

(Brenda heeft intussen weer een andere pen, die ook niet schrijft. Ze smijt hem weg en roept gefrustreerd...)

Brenda : Dat begint me hier zo langzamerhand de strot uit te hangen.

Tine : *(verwonderd)* Wat ?

Brenda : Eh wel, die pennen die niet schrijven.

Tine : Ah, ik dacht... Wacht, hier...neem deze.
(Geeft Brenda een pen)

(Brenda neemt haar notitieboekje en schrijft er de namen in. Tine kijkt haar starend aan en dan aarzelend...)

6

Tine : Zeg Brenda ?

Brenda : Uhum...

Tine : Denk je dat het waar zou zijn ?

Brenda : Wat ?

Tine : Van Tobias ?

Brenda : Wat van Tobias ?

Tine : Dat die sukkel verliefd op me is !

Brenda : Noem hem alsjeblief geen sukkel.

Tine : Wat dan wel ?

Brenda : En als het zo is, wat doe je eraan ?

Tine : Weet ik veel. Maar ik voel me bepaald niet
geleid dat juist hij verliefd op me zou zijn.

Brenda : Ach, doe toch niet zo minachtend over hem.
Hij heeft toch ook zijn gevoelens.

(Korte pauze)

Tine : Brenda ?

Brenda : Ja.

Tine : Is het waar wat ze zeggen ?

Brenda : Wat zeggen ze nu weer ?

Tine : Dat jij niet geïnteresseerd bent in jongens ?

Brenda : Lieve hemeltje, waarom stel je altijd zulke
moeilijke vragen ?

Tine : Voelde je je dan nog nooit aangetrokken tot
een jongen ?

Brenda : Aangetrokken wel, maar ik werd meteen weer
afgestoten !

Tine : Dus ben je wel al verliefd geweest ?

Brenda : *(dromerig, bedrukt)* Eenmaal ja, heel even
maar.

Tine : En welk gevoel gaf je dat ?

Brenda : Eerlijk gezegd, ik weet niet wat men er zo
prettig aan vindt om verliefd te zijn. Ik
ervaarde het van de eerste tot de laatste
minuut als een ware marteling. Toen ik hem

voor het eerst zag dan kreeg ik hier (*wijst maag*)... zo'n akelig gevoel van binnen. Mijn vriendin noemde het vlinders, maar achteraf beschouwd lijkt het voor mij eerder op maagkrampen...

Tine : Maagkrampen ?

Brenda : Ja, en alsof dat nog niet volstond, kreeg ik bovendien nog last van hartkloppingen, ik kon niet meer eten, slapen, studeren, kortom ik was rijp voor Beernem.

Tine : Eh, dat zou ik nooit willen meemaken.

Brenda : Zeg maar ben jij dan nog nooit verliefd geweest ?

Tine : Ik denk het niet ! Of misschien wel een keer op mijn buurman. Die had hier (*wijst oorlelletje*) zo'n heel klein gezellig sproetje op zijn oorlelletje en daar was ik zo weg van. Maar dat was niet echt verliefd verliefd.

(*Els, Bart en Christof komen binnen. Brenda voelt zich opgelucht.*)

Brenda : Ah, Els. Blij dat je er bent...

Els : (*tot Brenda*) En, blijft er nog een plaatsje voor me vrij ?

Brenda : Tuurlijk, zonder jou beginnen we niet eens. En zo te zien heb je Bart en Christof ook overtuigd.

Bart : Neenee meiske, dat heb je verkeerd voor. Ik hou niet van theater. Wat mij vooral interesseert is Els, (*bekijkt haar met smachtende blik*)...mijn boezemvriendin...

Christof : Met de klemtoon op boe...(merkt een misnoegde Bart) vriendin...

Bart : Hou je mond kleine, ik heb je niets gevraagd. (*dan weer tot Brenda*) Maar uit blijk van liefde (*geeft Els een zoen*) voor mijn poes-lieve Elsje, stel ik me samen met Christof ten dienste van de hele toneelploeg.

Christof : Dat zeg jij. Ik stel me helemaal niet ten dienste...

Bart : Hou je mond kleine, ik heb je niet gevraagd.

Christof : Jamaar, ik wil met toneel niets te maken hebben.

Bart : Heb ik jou iets gevraagd ?

Christof : Nee, juist daarom !

Bart : Wel, dus stel je je samen met mij ter beschikking. O.K. ?

Brenda : Als ik vragen mag als wie...of wat ?

Bart : Als verantwoordelijken voor het decor.

Christof : Hij wel, maar...

(Bart legt zijn hand op de mond van Christof)

Bart : Wij twee...

Els : Is hij niet lief ?

Brenda : Ja, ontzettend !

(Intussen Carla op met bedrukt gezicht. Iedereen kijkt haar aan.)

Brenda : Carla ?

Carla : *(tot Brenda)* Ik kom je vertellen dat ik dit jaar niet meespeel...

Brenda : Ach nee toch ?

Carla : *(opgewonden)* Toch wel en vraag me alsjeblief niet waarom.

Bart : Waarom ?

Christof : Ja waarom ? Verleden jaar was je toch schitterend.

Bart : Hou je mond kleine, we hebben je niet gevraagd.

Carla : En jou heb ik evenmin gevraagd, moeia !

Christof : Zie je wel, lange !

(Bart wil Christof grijpen, maar deze vlucht naar buiten. Brenda maakt van de gelegenheid gebruik om alle anderen, behalve Tine, ook naar buiten te sturen.)

Brenda : Kom, en jullie ook naar buiten, want ik hou niet van die herrie.

Els : Jaja, we gaan al.

(Carla die als laatste naar buiten wil gaan, wordt door Brenda opgehouden.)

Brenda : Carla, blijf nog even.

(Carla draait zich om)

Carla : Je zal me toch niet kunnen overtuigen.

Brenda : We kunnen je moeilijk missen. Verleden jaar was jij de hoofdrolspeelster, de bezielster van het toneel...en nu zou je...ik begrijp je niet...

Carla : Dat hoeft ook niet.

Brenda : Is het Nick ?

Tine : Wie is Nick ?

Brenda : Haar vriendje...

Carla : Niet meer, ik heb het gisteren uitgemaakt.

Tine : Hij of jij ?

Carla : Ik.

Tine : Waarom je er dan nog druk om maken ? Het was toch jouw keuze !

Carla : Ik kon niet anders... Ik heb hem betrappt met een ander !

Tine : Ooh, die smeerlap !!!

Brenda : Tine, je woordgebruik !?

Tine : Sorry, een klein smeerlapje dan...

Carla : Stel je voor dat ik samen met hem een scène moet spelen. Ik zou het niet kunnen !

Tine : Ja, dat kan ik me voorstellen.

Brenda : Ik niet ! Ik vind dat je hem moet laten zien, dat je geen meid bent, die met zich laat sollen. Dat je meer bent dan een lustobject, die niet wil misbruikt worden door zo'n pretentieus stuk onbenul, dat denkt dat alle vrouwen voor hem klaarstaan.

Tine : Je hebt blijkbaar iets tegen jongens !

Brenda : Inderdaad ! En nog het meest tegen...

(Op dit moment Nick op, samen met Marijke en Fanny)

Brenda : *(aarzelend)*...tegen hem...

(Tine kijkt naar Nick en lijkt op slag betoverd.)

- Tine : Tegen deze knappe kerel ?
- Carla : *(verlaat meteen het lokaal)* Knap ? Laat me niet lachen.
- Nick : *(tot Tine)* Hebben ze het over mij ?
- Tine : Ik heb het vermoeden van wel.
- Nick : Vrouwen zijn nu eenmaal jaloers van aard, daar leer ik mee leven...
- Fanny : Heb je soms van mij te klagen ?
- Nick : Nee, dat niet. Maar het zou ook triestig zijn na twee dagen.
- Marijke : Fanny is nooit jaloers.
- Fanny : Zie je wel, nu hoor je 't eens van een ander.
- Brenda : Goed ja, ik wil me niet mengen in persoonlijke aangelegenheden. Wat mij interesseert is of ik jullie kan inschrijven of niet.
- Fanny : Mij in ieder geval.
- Brenda : Marijke ook ?
- Marijke : Ja, maar voor een kleine rol.
- Tine : *(tot Nick)* En jij ?
- Nick : Voor de hoofdrol. *(dan tot Brenda)* Maar a propos, welk stuk spelen we dit jaar ?
- Brenda : Dat weet ik nog niet. De regisseur kiest een stuk in functie van het aantal spelers.
- Nick : Goed, dan horen we nog wel iets.
- Fanny : Wanneer beginnen de repetities ?
- Brenda : Waarschijnlijk volgende week al.
- Fanny : Waarschijnlijk ?
- Marijke : *(tot Fanny)* Maak je maar geen zorgen, Brenda verwittigt ons wel op tijd.
- Brenda : Jaja, dat komt allemaal dik in orde.
- (Terwijl staat Nick ongeduldig in de deuropening te wachten.)*
- Nick : Komaan zeg, sta daar toch zo niet te kletsen, ik heb nog andere dingen te doen zulle.

Fanny : O.K. we komen al. En een beetje vriendelijker zal ook gaan zeker ?

(Nick, Fanny en Marijke af. Op dat moment komt Christof terug binnen, blij dat hij Bart van zich af heeft kunnen schudden.)

Christof : Nu ik Bart eventjes kwijt ben, wil ik je zeggen dat ik helemaal niet geïnteresseerd ben om...

(Men hoort stem van Bart op achtergrond. Bart op)

Bart : Wel Christof, wat doe jij hier nog ?

Christof : Euh, euh...ik moest nog even...euh...ik moest nog even euh...

Bart : *(grijpt Christof bij de arm)* Ja, als je moet plassen is het die kant op...
(Bart sleurt Christof mee naar buiten.)

Brenda : Hoh, wat een ingewikkelde toestanden zeg...
(bladerend in haar notitieboekje) Tine, wil je eens luisteren of ik geen namen vergeten ben ? Mezelf, Tobias, Youri, Jurgen, Els, ...Bart en Christof als decorbouwers, Carla, Nick, Marijke en Fanny... Dat is het...

Tine : Brenda, schrijf me er ook maar bij.

Brenda : Wablief ?

Tine : Ik zei : "Schrijf me er ook maar bij !"

Brenda : En daarnet zei je nog... Zeg, wat bezielt jou eigenlijk ?

Tine : Ik ben verliefd Brenda...ik ben verliefd...
Ik voel het. Hier zo *(wijst maagstreek)* voel ik... voel ik...KRIEBELS...!!!!

DOEK

Eerste Bedrijf

Tweede Tafereel

(Turnzaal)

Tine : Het duurde nog een week vooraleer we de eerste repetitie begonnen. Voor mij leek het wel een eeuwigheid, want ik verlangde zo intens naar dat moment om weer dicht bij Nick te zijn. Ik kwam hem wel tegen op de gang, maar steeds was hij omringd door een stel giechelende meiden. En na een ellenlange week kwam uiteindelijk de dag van de repetitie. De regisseur zat ginder *(wijst schuin voor zich uit)* in die oude afgedankte regiekamer en hij sprak ons toe via een microfoon. In het begin was het wel even wennen. De eerste repetitie was in feite een soort auditie, waarop de gekste dingen gebeurden...

(Opnieuw zelfde turnzaal. Iedereen zit aan de zijkanten in kleermakerszit op de grond. Nick en Fanny stoeien er, net als Els en Bart, duchtig op los. Tine heeft enkel oog voor Nick en Tobias zit haar op zijn beurt voortdurend aan te staren. Carla staat in het midden en is bezig haar opdracht, die ze van de regisseur heeft gekregen, uit te beelden. Als Carla deze heeft volbracht, horen we de stem van de regisseur, die hen vanuit de regiekamer via een microfoon toespreekt. Iedereen kijkt schuin boven publiek uit.)

Regisseur : Heel goed Carla ! Dat volstond ruim-schoots...
(Intussen gelach van Nick, Fanny, Marijke, Els en Bart wie het helemaal niet interesseert wat er vooraan gebeurt. Hierop reagerend zegt de regisseur...)
 En ik vind dat de anderen daar beter een voorbeeld aan zouden nemen of niet soms ?
(korte pauze) De volgende proef is voor ...Christof.

(Christof kijkt verwonderd en antwoordt niet onmiddellijk.)

Regisseur : Christof ? Waar is Christof ?

Christof : Dat ben ik meneer.

Regisseur : Ja, komt er nog wat van ?

Christof : Ik denk dat U zich vergist meneer.

Regisseur : Ik denk van niet jongeman.

(De anderen, die wat te luidruchtig worden, werken hem nu ook duidelijk op de zenuwen.)

Regisseur : En zeg, willen die tortelduifjes daar achteraan even hun aandacht bij het toneel houden alsjeblief ?

Christof : Toch wel meneer...

- Regisseur : En jij houdt je mond kleine, ik heb je niks gevraagd !
- Christof : *(boos)* Ik vraag ook niet om hier te staan...
- Regisseur : Kijk, mijn geduld raakt op. Ik maak er korte metten mee. Ik schrap je kandidatuur onmiddellijk en ik geef je min tien aan opvoeding.
- Christof : Hm ! Dat zal moeilijk gaan meneer de regisseur... Ik heb er deze maand maar vijf meer over.
- Regisseur : Wel heb je van je leven... Eruit jij !!!
- Christof : Met plezier meneer.
- (Christof af)*
- Regisseur : Ik waarschuw jullie mensen. Als dat hier zo blijft doorgaan dan is er dit jaar geen toneel.
(kort) De volgende...Tobias Verspaille...
- (Iedereen gniffelt. Tobias gaat verlegen naar voor.)*
- Tobias : Present, meneer de regisseur.
- Regisseur : Jij doet voor mij al improviserend een stotteraar na...
- (Iedereen begint luidop te lachen. Tobias staat er onwennig en verschrikt bij.)*
- Regisseur : En de anderen moeten stil zijn. Ja, komt er nog wat van Verspaille ?
- Tobias : M..M..M..Maar meneer de regisseur, d..d..d dat d..d..doe ik zo al...
- Regisseur : *(lacht)* Spel me dan eens het woordje D.T.T.-poeder, jongeman !
- Youri : Hm, dan zitten we hier vanavond nog, meneer !
- Regisseur : Stilte ! Speel eens iets jongen...
- Tobias : Wa...wa...wat spelen ?
- Regisseur : Wel, herhaal mij eens de beroemde woorden die Hamlet ooit gesproken heeft: "To be or not to be, that's the question."
- Tobias : M..M..Moet ik w..werkelijk...
- Regisseur : Jaja... Ga je gang Verspaille...

(Er valt een stilte. Tobias probeert zich te concentreren en dan...)

Tobias : T.t.t.t....

(Er ontstaat gelach. Regisseur lacht mee...)

Tobias : T.t.t.t.to..b.b.b.b...

(Er wordt alsmäär harder gelachen telkens als Tobias een nieuwe poging waagt...)

Tobias : T.t.t.t.to..be or n.n.not t.t.t.

(Tobias roept steeds harder en harder om het gelach te overstijgen...)

Tobias : T.t.t.t.to..be or n.n.not t.t.to b.be...
(dan in één adem...) that's...question...
that's question...

(Als iedereen is uitgelachen...)

Regisseur : Dat noem ik dan nog eens een natuurtalent...
Prachtig Verspaille, jij krijgt van mij een
hoofdrol...

(Er ontstaat algemene verwondering.)

Marijke : Tobias een hoofdrol ? Maar dat kan toch niet !

Fanny : Nick is toch veel beter.

Els : Tobias ?

Regisseur : Stilte...Ik wil iedereen erop attent maken dat
ik hier de beslissingen neem. Is dat begrepen?
Trouwens, er zijn geen kleine rollen, maar
alleen kleine acteurs...
Goed, volgende week zullen jullie weten welk
stuk we spelen en zullen ook de rollen worden
verdeeld.

Nick : Maar ik heb nog niks moeten doen !

Regisseur : Ik ken jou nog van vorig jaar, mijn beste
jongen. Trouwens je hebt hier deze middag
al genoeg van je laten zien.

Nick : Mag ik dan niet eerlijk mijn kans verdedigen ?

Regisseur : Ik zal wel de juiste konklusies trekken.

Nick : Dat is gewoon belachelijk ! (Neemt zijn jas
en gaat naar buiten.)

(Op het moment dat Nick de deur achter zich dicht wil gooien,
staat iedereen in freeze-houding. Tine vertelt verder aan

het publiek.)

Tine : Iedereen, maar Nick in het bijzonder, was verwonderd dat Tobias de hoofdrol kreeg.
(Gaat naar Nick toe.)
 Och arme ! Ik had hem willen troosten, maar ik durfde niet. Trouwens het werd mij steeds duidelijker dat hij geen interesse voor me had. Nee, hij vond meer in dat slijmerig misbaksel van een Fanny, hier. *(Staat nu voor Fanny en kijkt haar minachtend aan.)* Ik vroeg me dikwijls af : "Wat heeft zij meer dan ik ?"
(Zich nu duidelijk tot publiek richtend)
 Wel, zeg het maar ! Ben ik niet knapper dan zij ? *(Vergelijkt Fanny's lichaam met het hare.)*
 En mijn rondingen kunnen toch ook concurreren, of niet soms ? *(Gefrustreerd)* Aah, soms had ik zin om haar zo eens in het volle gelaat een mep *(slaat in Fanny's gezicht)* te geven, maar ik heb het nooit gedaan ! *(Komt nu bij Tobias)*
 En Tobias ? Eigenlijk bewonderde ik hem wel voor zijn lef...maar tergelijkertijd kreeg ik een gevoel van medelijden als ik naar hem keek.

(Tine komt weer onopvallend in dezelfde freeze-houding te staan. Iedereen komt weer tot leven. Nick slaat de deur achter zich dicht. Een paar anderen volgen hem.)

Fanny : *(tot Tobias)* Jij kunt ook aardig andermans plannen in de war sturen. Door jouw stomiteiten heeft Nick nu de hoofdrol niet. Maar ik zal het hier niet bij laten mouwveger, gatlikker, Mr. Hamlet...

Youri : *(Fanny nabootsend)* ...nee manneke, jij zal hier nog wat meemaken...

(Fanny wendt zich in een ruk af van Youri en loopt naar buiten.)

Brenda : Ophouden en naar buiten !

Jurgen : Niet zo aandringen, we gaan al liefje.

Brenda : En noem me alsjeblief geen liefje, want ik ben jouw liefje niet !

Jurgen : *(treiterend)* Aaaach... Is hekelteef dan beter ?

Brenda : Brenda is goed genoeg.
(gebiedend wijzend naar de deur)
 En nu vooruit, daar is de deur !

(Tobias staat voor zich uit te staren. Iedereen af, behalve Carla die als laatste in de deuropening blijft staan en met meewarige blik naar Tobias kijkt.)

Carla : Wat ben je toch een gekke jongen Tobias.
Waarom wilde je zonodig meespelen ?

(Tobias haalt onverschillig zijn schouders op.)

Carla : En dan nog de hoofdrol !!

Tobias : Dat is nooit mijn bedoeling geweest.

Carla : Maar door een dom toeval zit je er mee.

Tobias : Voor een keer dat ik geluk heb in mijn leven.
Kom, we gaan naar buiten, want als ze ons
hier vinden, komt er zeker straf van.

(Tobias wil naar buiten gaan, maar Carla houdt hem tegen.)

Carla : Nee wacht, nog één vraagje.

Tobias : Wat moet je eigenlijk van me ?

Carla : Niks...Ik vraag me gewoon af waarom je je nu
zo plots interesseert voor toneel. Vorig jaar
ben je niet eens naar onze voorstelling
gekomen.

Tobias : En wat dan ?

Carla : Je verbergt iets.

Tobias : Ik ? Ik verberg helemaal niets...en laat me
met rust.

Carla : Ben je zo gelukkig met die hoofdrol ?

Tobias : (geïrriteerd) Niet echt, nee.

Carla : Is het dan wat ik denk ?

Tobias : Weet ik veel.

Carla : Je hebt een oogje op Tine laten vallen !!

Tobias : Waar haal je het vandaan ?

Carla : Ik ben niet blind ! Overal waar ik Tine zie,
zie ik jou.

Tobias : Als je niet blind bent, dan ben je zeker
scheel en je overdrijft...

Carla : (toont met vinger) Geen zo'n beetje...

Tobias : Als ik je zeg dat je gelijk hebt, laat je me
dan gaan.

Carla : Dat is geen kwestie van gelijk of niet !
Maar is Tine al die inspanningen wel waard ?

Ze maakt je belachelijk in het bijzijn van anderen en je weet toch ook dat ze stapel is op Nick...

(Korte pauze waarin Tobias bedroefd voor zich uit staat te staren.)

Tobias : Ik weet niet hoe het komt Carla, maar voor haar zou ik bergen verzetten.
(Plots zeer heftig) En laat ons nu alsjeblief dit lokaal verlaten...

(Men hoort nu stemmen op de achtergrond...)

Carla : 't Is te laat...

Tobias : Dat is onze regisseur !! Wat moeten we doen ?

Carla : Licht uit en ons verstoppen...achter die banken ?

Tobias : Maar dat zit er vol met spinnen...

Carla : Vooruit...

(Licht uit en men hoort gestommel omdat Tobias ergens tegenaan loopt...)

Tobias : Aaaaw...

Carla : SSSt ! Stil...

(Deur gaat open en licht gaat aan. Youri en Jurgen op.)

Jurgen : Ik dacht iets te horen.

Youri : 't Zijn gedachten, hier is niemand...

Jurgen : Kom, dan gaan we maar.

(Youri doet het licht uit en wil de deur achter zich toetrekken. Op dat moment moet Tobias luidop niezen. Deur gaat onmiddellijk weer open en licht aan. Tobias niest nogmaals.)

Jurgen : Zie je wel !

(Tobias moet weer niezen.)

Youri : Het lijkt wel Tobias.

Jurgen : Tobias ?!?

(Tobias' hoofd komt langzaam bovenuit de bank, waarachter hij zich schuil houdt. Niest nogmaals.)

Tobias : Dat ben ik !

- Jurgen : Wat doe jij daar ?
- Tobias : Niezen...
- Youri : Waarom verberg je je hier achter die rommel ?
- Tobias : Euh, zomaar voor de sport...
- Jurgen : *(tot Youri)* Die voert wat in zijn schild, dat kan niet anders.
- Youri : *(Neemt Tobias bij zijn kraag)* Kom, biecht op ! Wat was je van plan ?
- Tobias : Niks ! Helemaal niks !
- (Op dat moment moet Carla ook niezen. Youri en Jurgen kijken verbaasd op, lopen dan naar de kant waar Carla zich bevindt en halen haar vanachter het toestel waar ze zich schuil houdt.)*
- Jurgen : Zo, dat waren je plannen !
- Carla : Aauw, je doet me pijn ! Blijf van mijn lijf wil je ?
- Jurgen : En ? Was 't prettig in het donker ?
- Carla : Gewoon fantastisch.
- Tobias : Wablief ?
- Carla : Ja toch, we moeten er geen doekjes omwinden.
- Tobias : Dat vind ik gemeen van je. Zeg, dat het niet waar is !
- Carla : Ik zeg niets...
(Neemt jas en loopt naar buiten.)
- Tobias : Hoe is het mogelijk ?
- Youri : We dachten dat je verliefd was op Tine !
- Tobias : Dat gaat jullie geen snars aan.
- Youri : Kom kom kom kom ! Wees eerlijk...
- Tobias : Ik wil met jullie niks te maken hebben...
(Loopt ook naar buiten...)
- Youri : De schoft... Eerst doet hij alsof hij verliefd is op Tine en dan knijpt hij stiekem Carla in het donker...
- Jurgen : Ik denk dat je Carla mag vergeten, beste vriend. Die heeft zo te zien haar hart aan Tobias verloren.

Youri : Geen sprake van... Voor haar wil ik vechten
tot het bittere eind.

Jurgen : En wat doe je met Tobias ?

Youri : Tobias ? Die krijg ik nog wel !!!!

Doek

Tweede Bedrijf

Eerste Tafereel

(Turnzaal)

Tine : Dat was het eerste incident dat het verloop van de repetities ernstig zou schaden. De regisseur koos voor het stuk 'De Getemde Feeks' van Shakespeare. Uiteindelijk speelde Nick toch Petruchio, de hoofdrol. Ikzelf vertolkte de rol van Catharina, een onhandelbaar vrouwelijk schepsel. Haar vader slaagde er maar niet in zijn oudste dochter uit te huwelijken. Ze bleek ontembaar voor elke man, behalve voor Petruchio, die haar met veel moeite deed bezwijken voor zijn liefde. Je kunt je wel inbeelden hoezeer ik verlangde naar die repetitie, waarin Nick en ik elkaar voor het eerst zouden zoenen... Maar dat moment kwam maar niet... Vooraf volgden nog heelwat andere repetities, die met veel haken en ogen verliepen. Twee maanden voor de voorstelling gebeurde het volgende....

(Turnzaal. Tine, Els en Tobias wachten op de regisseur en hun medespelers om de repetitie te kunnen beginnen.)

Els : 't Is niet waar dat iedereen weer te laat zal zijn ?

Tine : Ze vergeten dat we binnen twee maanden spelen.

Tobias : Zelfs de regisseur is er niet.

Els : Ja, da's zo langzamerhand een gewoonte aan het worden.

Tine : En zeggen dat ik die tweespraak met Nick nog nooit geoefend heb.

Tobias : Wannes en ik hebben ons stukje ook nog nooit gerepeteerd !

Els : 't Zou misschien niet slecht zijn dat nu eens te proberen. We zitten hier anders toch maar niks te doen.

Tobias : Dat kan niet, Wannes is er niet.

Els : Geen erg, ik speel zijn rol. Welk deel bedoel je juist ?

Tobias : Vanaf pagina 45...

Els : Ooh ja, die scène waar jij Lucentio, je dienaar Tranio vertelt, hoezeer je wel in de wolken bent van Bianca.

Tine : En moet ik intussen met mijn vingers zitten draaien ?

Els : Jij kunt ons assisteren.

Tine : Hm, assisteren ?!

Els : Allez vooruit. We bevinden ons dus op het plein en jij vertelt me wat je te vertellen hebt.

Tobias : Wat dan ?

Els : Eh wel, hetgeen er op pagina 45 staat.

Tobias : Ach ja, dat...!

Els : En zet hem maar in vijfde.

Tobias : Hoe bedoel je ?

Els : Dat ik wil dat je voortmaakt...

Tobias : *(Als Lucentio) (met brochure)*
Och Tranio, ik bemerkte daarnet een vrouwelijk
schoon, de mooiste der mooiste stervelingen op
aard, die mijn hart zo beroerde, dat ik
slechts mijn innerlijke rust zal terugvinden,
indien ik deze lieflijke maagd tot mijn vrouw
zal kunnen maken.

Els : Voor we verder gaan zou ik willen dat je dit
overdeed, maar veel theateraler...met meer
emoties en gevoel...

(Tobias' gedachten zijn intussen afgedwaald.)

Els : Vooruit, da's toch zo moeilijk niet ?

Tobias : Ik vind van wel.

Els : Denk bv. aan het meisje van je dromen.

(Tobias begint zich, evenals Tine, ongemakkelijk te voelen.)

Tine : Kunnen we dat deel niet overslaan ?

Els : Nee, het moet erdoor.

(Tobias kucht en kijkt verlegen onderuit naar Tine.)

Els : Allez vooruit, in vijfde heb ik je gezegd.

Tobias : *(Begint stotterend opnieuw hetzelfde stuk,
telkens verlegen onderuit kijkend naar Tine.)*
Och Tranio, ik bemerkte daarnet een vrouwelijk
schoon, de mooiste der mooiste stervelingen op
aard, die mijn hart zo beroerde, dat ik
slechts mijn innerlijke rust zal terugvinden,
indien ik deze lieflijke maagd tot mijn vrouw

zal kunnen maken.

(Intussen komen Youri en Jurgen onopgemerkt binnen.)

- Els : *(Als Tranio)* Och meester, ik kan niet anders dan je gelijk geven, maar heb je ook gezien hoe slaafs en nederig ze zich gedroeg tegenover haar zuster.
Terug jij...
- Tobias : Nee Tranio, ik had enkel oog voor haar zachtroze lippen en ik ruikte hoe de geur van haar adem de lucht parfumeerde...
- Els : Zo Tobias, dat was mooi !
- Tobias : Vond je ?
- Jurgen : Was dat je liefdesverklaring aan het adres van Tine ?
- Youri : En ? *(Dan tot Tine...)* Wel en, wat denk je ervan ?
- Tine : Val ons alsjeblief niet lastig ! Ze waren aan het repeteren, stommeriken.
- Jurgen : Wij stommeriken ? Let op je woordgebruik jonge dame.
- Tine : Ech ! Ik walg van jullie mentaliteit, weet je dat ?
(Intussen loopt ze naar buiten.)
- Els : Tine ? Tine, loop niet weg. Je moet straks repeteren.
- Youri : Amai, die voelt zich toch ook vlug op de tenen getrapt.
- Els : *(Steekt brochure in Youri's handen)*
Je weet toch hoe ze bestaat ! Hier doe jij maar verder. Ik ga Tine terughalen.
(Els af)
- Youri : Repeteren...repeteren ! Ik wacht liever op de regisseur.
- Tobias : Ik ook.
- Jurgen : Zeg manneke, hoe zit dat eigenlijk met Tine en jou ?
- Tobias : Wat ?
- Youri : Kom kom, je moet ons niet wijsmaken, dat je niks voor haar voelt. He, geef toe !
(Tobias lacht onwennig) He ? *(Lacht nog on-*

wenniger) He, geef het maar toe !

- Tobias : Eigenlijk wel...een beetje...
- Youri : Een beetje maar ?
- Tobias : Nee, heel erg groot veel...
- Youri : Zie je wel.
- Tobias : Maar 't blijft onder ons...
- Jurgen : Je denkt toch niet dat wij dit aan de grote klok zullen hangen. Nee, we willen je helpen.
- Tobias : Dat heeft toch geen zin.
- Youri : Waarom niet ?
- Tobias : Ze is verliefd op Nick !
- Jurgen : Dat beweer jij. Wij vernamen uit goeie bron dat ze veel voor je voelt.
- Tobias : Denk je ?
- Jurgen : He, daarnet toen je die mooie passage aan 't spelen was, smolt ze als sneeuw voor de zon.
- Tobias : Echt ?
- Jurgen : (Tot Youri) Waar of niet ?
- Youri : Ja werkelijk, haar ogen spraken boekdelen.
- Tobias : Maar waarom laat ze me nooit iets merken ?
- Youri : Ze durft niet... Trouwens zulke dingen moeten groeien.
- Jurgen : En als je doet wat we zeggen dan valt Tine zo in je armen. Dan kan het gewoon niet meer fout lopen.
- Tobias : Wat wil je dan dat ik doe ?
- Jurgen : We hebben links en rechts vernomen dat je zulke mooie gedichten kunt schrijven.
- Tobias : Wel euh, zo goed ben ik nu ook weer niet.
- Youri : Probeer eens iets voor Tine te bedenken, dan kunnen we het haar geven.
- Tobias : Ooh, maar ik heb er al tientallen voor haar geschreven. Kijk...hier....
(Haalt overal papiertjes uit.)

Youri : Je bent wel ijverig geweest.

Tobias : Het is een hobby.

Jurgen : En zit er iets bruikbaar in ?

Youri : *(Is reeds een gedichtje aan 't lezen, dat hij nu aan Jurgen doorgeeft)*
Niet zo direct vrees ik...

Jurgen : *(Leest voor)*
Wat is een wasmachine zonder water
Een poes zonder kater
En wat is een mens
zonder liefde ?

Youri : Tja dat vraag ik me ook af.

Jurgen : De Bond Zonder Naam had het niet beter gekund.

Youri : Heb je echt niks beters ? Niet dat ik het slecht vind, maar dat laatste rijmt niet.

Tobias : Ik denk van wel, maar geef me de tijd het te vinden.

Youri : Prachtig ! Zoek het mooiste eruit, intussen versieren wij voor jou een afspraak met Tine.

Tobias : Maar dat zal ze niet willen !

Youri : Toch wel, vertrouw op ons. Kom Jurgen, we zullen het haar vragen.

(Youri en Jurgen enthousiast af.)
(Tobias is buiten zichzelf van vreugde en weet met zichzelf geen blijf. Uit al de gedichten die hem omringen, probeert hij het mooiste te kiezen. Toch neemt zijn twijfel weer de overhand.)

Tobias : Tine ? Tine met mij een afspraak maken ? Zou ze dan toch van gedachten zijn veranderd ? Dat zal wel niet... Misschien zal ze me gewoonweg vertellen dat ik bij haar geen kans maak. En dan, ...dan sta ik hier met mijn mond vol tanden, nog belachelijker dan ik al ben.

Ja, de kans is maar 1 op een...op een...bil-triljoen dat ze me zal zeggen dat ze van me houdt. Met andere woorden je speelt nog beter met de Lotto...

En toch, je weet maar nooit. Stel dat ze toch van me houdt ! Nee, ik moet alles op alles durven zetten. Het beste is dat ik onmiddellijk met de deur in huis val, zodat ze niet eens de kans krijgt me te vertellen wat op haar lever ligt... Een blitz-offensief... Ik noem het operatie 'Liefdesstorm'. Ik vuur

duizenden Scud raketten op haar af en geef haar Patriots geen schijn van kans.
Stel nu...

(Zet de bok (turntoestel) in het midden van het podium.)

Dit is Tine ! Haar mooie benen, haar prachtig lichaam...en...en nu nog eventjes haar hoofd zoeken... *(neemt zijn boekentas en zet die op het toestel)* Voila, gevonden...

Ze staat hier op me te wachten. Ik kom binnen en kijk haar smoorverliefd in de ogen. Of nee dat durf ik niet. Ik kijk recht voor me uit. En dan zal ze zeggen : "Tobias ik moet je dringend spreken." Op dat moment neem ik haar hand of leg ik mijn arm rond haar schouder en ik antwoord : "Ik moet je dringend kussen" en ik geef haar de meest zwoele der zwoelste kussen, *(kust boekentas)* die haar compleet het noorden doet verliezen en die haar op slag Nick doet vergeten. Wil ze me dan nog iets zeggen dan kus ik haar opnieuw en opnieuw en opnieuw tot ze er onnozel van wordt. En ik ook. Zo...

(Tobias staat nu toestel wild te kussen en te omhelzen. Op dat moment komen Bart en Els op.)

Els : Tobias ?

(Tobias schrikt zich een bult en schreeuwt het uit.)

Els : Waar ben je zo druk mee bezig ?

Tobias : *(radeloos scharrelt hij al zijn gedichtjes bijeen)* Euh,...met repeteren.

Bart : Dat zijn hier eigenaardige repetities.
En wat zijn dat voor briefjes ?

Tobias : Niks bijzonders...

Els : Toe zeg ons wat is er gaande, je lijkt zo nerveus.

Tobias : Eh wel, het zit zo....Tine heeft me mee uitgevraagd.

Els : Da's toch wat je altijd hebt verlangd.

Tobias : Dat wel ja...

Els : Wat is dan het probleem ?

Bart : Het is zijn eerste afspraakje met een meisje en hij is bang een mal figuur te slaan.

Tobias : Hoe weet jij dat ?

- Bart : Hm, dat heb ik tien jaar geleden ook meege-
maakt.
- Tobias : Tien jaar geleden ?
- Bart : Ja, in het eerste studiejaar toen ik met Kathy
van het derde kleuterklasje vrijde.
- Els : Bart toch !
- Bart : Ik zei altijd : "Jong geleerd is oud gedaan."
- Tobias : Vertel mij dan eens wat een meisje het meest
apprecieert bij een jongen.
- Bart : Meisjes hebben een zwak voor (*bedoelt
zichzelf*) stoere kerels, vlot in omgang,
een knap uiterlijk, een goedzittend kapsel,
modieuze kledij, mooie...
- Tobias : Stop het alsjeblief ! Je maakt me wanhopig.
- Bart : Waarom ?
- Tobias : Dat is net alles wat ik niet heb.
- Els : Welnee, een meisje heeft veel meer behoefte
aan een lieve, tedere en charmante jongen, die
haar een gevoel van veiligheid en geborgenheid
kan geven...
- Bart : (*fier tot Tobias*) Zie je nu over welke kwali-
teiten ik beschik ?
- Tobias : Ik hou er zowaar een minderwaardigheidscomplex
aan over...
- Els : (*schouderklopje*) Maak je niet te veel zorgen,
alles komt wel op zijn pootjes terecht.
- Tobias : Maar onze eerste afspraak ? Wat moet ik
zeggen ? Wat moet ik doen ?
- Bart : Niks zeggen, vooral doen ! (*neemt Els*)
Je kijkt haar diep in de ogen, je trekt haar
tegen je aan en je begint haar wild te kussen.
(*Verdwijnen achter turntoestel...*)
- Els : Hm Bart, niet doen ! Wat zal Tobias van ons
denken.
- Tobias : Euh niks, helemaal niks...
- Els : Hm Bart, oehhhh !
- Tobias : (*nerveus*) Doe maar rustig verder !
- Els : Oehhhhhh !

(Tobias kijkt verlegen toe en wordt er zowaar onpasselijk van. Hij houdt zijn handen voor zijn ogen en gluurt af en toe eens naar de twee...)

Tobias : Oehhh ! Ik kan er zelfs nog...

Bart : Ooohhh !

Tobias :ooohhh...veel uit...

Els : Ooohh, deugniet...

Tobias : ...leren...

(Deur gaat open en daar staat Christof.)

Christof : Bart ?

(Tobias doet nerveus teken dat hij achter het turntoestel zit. Els giechelt en Tobias doet lachje onwennig na.)

Christof : Bart ? Bart, wat ben je aan 't uitspoken...?

Bart : *(Komt vanachter toestel)*
Waarvoor kom je me nu weer lastig vallen
kleine ?

Christof : Problemen met het decor...

(Els komt intussen tevoorschijn met haar haren volledig in de war.)

Els : Eh wel zeg, dat was efkes een gezellig tussen-
doortje.

Christof : *(Tot Bart)* Ze ziet eruit alsof je het hele
lokaal met haar hebt gedweild...

Els : Wablief ?

Bart : Let op je woorden kleine of je mag fluiten
naar je decor.

Els : Toe schat, wees lief en help hem een handje.
Intussen repeteren wij verder.

Bart : Als dat gerepeteer maar niet uit de hand
loopt.

Els : Wees gerust mijn knuffelbeestje.

Bart : Komen daar soms geen al te pikante scènes in
voor ?

Els : Nee echt lieveling, je mag op je twee oortjes
slapen.

Bart : *(Tot Tobias)* Kom toch maar niet te dicht in haar buurt of er zal wat waaien.

Els : Bart, alsjeblief.

Bart : Goed, we gaan naar het atelier.

(Terwijl Bart langs Christof passeert, prevelt hij tussen zijn tanden tot hem...)

Bart : Spelbreker !

(Beiden af.)

Els : Hm, dat was zijn jaloerse trekje dat eventjes naar boven kwam... maar toch zou ik hem voor geen geld ter wereld willen missen.

(Deur gaat open. Bart steekt kuchend hoofd naar binnen)

Els : Controle schat ?

Bart : Euh nee, tot strakjes lieveling. En Tobias, ik waarschuw je nogmaals... Raak haar met geen poot aan of ik vermoord je...
(Deur met klap weer dicht.)

Tobias : Wat denkt hij wel ?

Els : Trek het je niet aan, da's Bart. Zullen we opnieuw beginnen ?

Tobias : Nee, ik heb geen zin meer.

Els : Maar zo raken we geen stap verder.

Tobias : Nee, ik kan me niet concentreren. Mijn gedachten zijn steeds bij Tine en ik word zo onzeker als ik aan haar denk.

Els : Je piekert te veel. Laat liever de dingen zijn gewone gang gaan, dan loopt alles wel vanzelf.

Tobias : Dat betwijfel ik sterk. Ik krijg het steeds zo op mijn zenuwen als ik in haar buurt ben.

Els : Wat schrikt er je dan zo af ?

Tobias : 'k Weet niet, misschien wel het lichamelijk contact.

Els : Da's toch gemakkelijk te overwinnen.

Tobias : Denk je ?

Els : Kom eens hier...

(Tobias aarzelt.)

- Els : Toe kom eens hier.
- Tobias : Je zal me toch niet euh...
- Els : Wat ?
- Tobias : Eh wel, net zo arrangeren als Bart.
- Els : Tobias ! Allez, vraag me eens ten dans.
- Tobias : Ik wil niet dansen.
- Els : Alsjeblief.
- Tobias : O.K., wil je met me dansen ?
- Els : Ja, graag. Komop leg je arm in mijn middel.
- Tobias : Vergeet niet dat Bart me zou vermoorden als ik te dicht in je buurt kwam.
- Els : Toe, doe niet flauw.

(Tobias legt heel krampachtig zijn arm rond haar middel.)

- Els : Niet zo krampachtig... Ontspan je...relax... da's al veel beter ... Dat zijn goeie oefeningen voor je. Zo kweek je wat meer zelfvertrouwen.
- Tobias : Gaan we echt niet te ver ?
- Els : Neenee, pak me maar eens stevig vast. Ik bijt niet.
- Tobias : Hm...
- Els : Da's prima zo... Wel wat heeft dat voor gevoel ?
- Tobias : Moeilijk te beschrijven...

(Intussen zijn Youri en Jurgen in stilte terug opgekomen.)

- Youri : Welwelwel, je kan er blijkbaar niet genoeg van krijgen, ladykiller.
- Els : 't Is niet wat jullie denken !
- Jurgen : Je haren zitten anders wel in de war.
- Tobias : Niet van mij.
- Youri : Leg ons dan eens uit...
- Els : Ik heb zin noch tijd om mij tegenover jullie

te verantwoorden. En even terloops gezegd :
 "Ik vind jullie een stelletje onuitstaanbare,
 verwaande pestkoppen. Salut...

(Els af.)

- Jurgen : Wel heb je van je leven ! Die durft nogal...
 en zeg manneke hoe zit dat met jou ?
- Youri : Wie wil je eigenlijk ?
- Tobias : Ik wil Tine !
- Jurgen : ...en Els en Carla zeker ?
- Tobias : Nee, alleen Tine.
- Youri : Weet je 't zeker ?
- Tobias : Heel zeker.
- Youri : *(Koel en geheimzinnig)* Wel dan, woensdagavond
 om acht uur...in dit lokaal.
- Tobias : Hier ?
- Youri : Da's toch geen probleem. Er is avondles, dus
 de hoofdingang zal open zijn.
- Jurgen : En, we kunnen je verzekeren beste vriend, er
 zal hier woensdagavond geen tijdbom, maar een
 sexbom ontploffen...
- Youri : Tine zal er voor je klaarstaan in een minirok-
 je met doorkijkbloes.
- Tobias : Maar 't is winter en 't vriest buiten !
- Youri : Ze zegt dat jij ze wel op temperatuur zal
 brengen.
- Tobias : Ooehh !!
- Youri : Maar voor we het vergeten : het gedicht.
- Tobias : Hier, ik heb het mooiste eruit gekozen.
- Jurgen : Lees het eens voor.
- Tobias : Moet dit echt ?
- Youri : Ja toe, we willen eens horen hoe het klinkt.
- Tobias : Goed...

*(Tobias concentreert zich op het gedicht. Het is duidelijk
 dat het veel betekent voor hem. Terwijl hij het voorleest
 hebben Youri en Jurgen duidelijk binnenpretjes.)*

*In de stilte van de nacht
 Is er niemand die op me wacht
 Ik weet ik ben een stotteraar
 Een grote nul, een twijfelaar
 Ik ben geen stoere knappe kerel
 Ook niet die wonderwitte merel
 Ik ben een mens van vlees en bloed
 Bij jou voel ik me goed
 Jij geeft mijn leven pas weer zin
 Weet hoe teder ik je bemin*

Tobias

(Youri en Jurgen doen alsof ze het gedicht van Tobias enorm appreciëren...)

- Tobias : Wel wat vind je ervan ?
- Jurgen : Eh wel beste vriend, om eerlijk te zijn,
dat pakt ons. Nietwaar Youri ?
- Youri : Ja, werkelijk. Daar zijn geen woorden voor.
Da's gewoon fantastisch...dat kan niet meer
stuk !!
- Tobias : Denk je ?
- Jurgen : We zijn er zeker van.
- Tobias : Jullie beseffen het misschien niet, maar die
afpraak met Tine betekent zoveel voor mij.
Ik kan het nauwelijks geloven.
- Jurgen : Ach, beschouw het als een vriendendienst.
- Tobias : Bedankt jongens...
(Loopt naar buiten en roept nogmaals...)
Bedankt !

*(Youri en Jurgen kijken elkaar lachend aan. Klappen elkaar
in de handen als teken van verstandhouding en overwinning.)*

Doek

Tweede Bedrijf

Tweede Tafereel

(Tine alleen in de turnzaal. Vertelt tot het publiek.)

Tine : Wat Youri en Jurgen hem wijsmaakten was natuurlijk compleet verzonnen. Maar intussen zat ik wel met de gestoofde peren. Aan de ene kant Tobias die mij nog op de hielen zat en aan de andere kant ik die nog steeds hopeloos verliefd was op Nick, alhoewel hij me nooit één blik gunde. Intussen stapelden de moeilijkheden zich verder op en de sfeer onder de spelers werd steeds grimmiger.

(Fanny, Marijke en Carla bevinden zich in de turnzaal. Het is het moment waarop aan het decor wordt gewerkt.)

Marijke : 't Zijn hier altijd dezelfde die het vuile werk moeten opknappen.

Fanny : En toch zitten ze altijd op onze kap.

Marijke : Ik hoopte toneel te kunnen spelen, maar het lijkt meer op slavenarbeid.

Fanny : Ik vind dat wij spelers ons niet zouden moeten bekommeren over het decor en zo.

Marijke : Daar heb je gelijk in.

Carla : Wie zou het dan anders moeten doen ?

Fanny : Een speciale ploeg...

Carla : Ik denk dat jij geenszins te klagen hebt.

Fanny : Wat bedoel je daarmee ?

Carla : Dat jij op ieder ogenblik dat er moet gewerkt worden, je je telkens handig uit de voeten maakt om een potje te gaan vrijen met Nick.

Fanny : Jaloers misschien ?

Carla : Ik ? Hoe kom je erbij ?

(Intussen Brenda en Els op, die een podiumelement versjouwden. Ze blijven in de deuropening staan en zetten het ding neer. Zo belemmeren ze Bart en Christof die met een gelijkaardig decorstuk komen aandraven.)

Brenda : Zet neer...zet neer...

Els : Een ogenblikje...ja...nu...

Brenda : Auw mijn rug.

Bart : Zeg, willen de dames eens ophouden met kletsen en ons doorlaten ?

Christof : Ja, alsjeblief, want dat ding weegt een ton.

Bart : Hou toch alsjeblief je mond kleine en zorg dat we doorkunnen.

(Lopen nu door.)

Brenda : O.K. jongens, zet dat ding hier maar neer !

Christof : Met veel plezier.

(Als het podiumelement op de grond wordt neergezet, valt het uiteen. Tine en Els beginnen te lachen. Christof lacht eerst onwennig mee, om het daarna uit te schateren. Bart is hier duidelijk niet gelukkig mee.)

Els : *(Ironisch tot Bart)* Dat was toch niet de bedoeling, ofwel soms ?

Bart : Je hoeft naar mij niet te kijken !! Hier zie, de kleine heeft er weer eens iets moois van gebakken.

(Tot Christof) Ik had je nog zo gezegd : "Gebruik geen houtlijm, maar schroeven..."

Fanny : Wie gebruikt daarvoor nu houtlijm ?

Els : Geef toe schat, de artiesten van het decor hebben geklungeld !

Bart : *(Op zijn tenen getrapt.)*
Ik ? Geklungeld ?

Christof : 't Was jouw voorstel om houtlijm te gebruiken, niet het mijne !

Bart : Wat ?

Carla : Hopelijk gebeurt zoiets niet tijdens de opvoering.

Brenda : 'k Mag er niet aan denken.

Bart : Stel je dan maar zoveel vertrouwen in mij ?

Els : We beginnen te twijfelen schat.

Brenda : Enfin, jullie hebben nog tot vijf uur om dat ding weer in elkaar te knutselen. Intussen gaan wij met zijn allen Mevrouw Van De Sompel opzoeken, om de kostumering te bespreken.

Fanny : Was dat vandaag ?

Brenda : We hadden toch zo afgesproken !

Fanny : Wist jij daarvan ?

Marijke : Nee.

Els : Oh jeetje, ik was het eerlijk gezegd ook ver-
geten, maar goed ik ga mee.

Bart : Els, vergeet onze afspraak niet.

Els : Dat stellen we uit tot morgen lieveling.

Bart : Maar Els, je beloofde...

Brenda : *(Duwt Bart opzij.)*
Sorry, onze plicht roept.

Els : Tot straks...

(Brenda, Els, Marijke, Carla en Fanny af. Intussen is Christof druk bezig het decorelement weer ineen te steken, doch zonder veel succes. Bart kijkt hem haatdragend aan en geeft hem een lichte tik, zodat hij voorover valt.)

Bart : Dat zet ik je betaald kleine !

Christof : Heb ik iets mispeuterd ?

Bart : Jij bent toch ook een...uilskuiken.

Christof : Maar die houtlijm was toch jouw idee.

Bart : *(Loopt in woede naar Christof toe en grijpt hem bij zijn kraag.)* Ga je nu zwijgen ?...
Nog nooit gehoord van een leugentje om
bestwil misschien ?

(Terwijl Jurgen en Youri op.)

Jurgen : Kijk eens aan. Twee boezemvrienden die elkaar
in de haren vliegen...

Youri : Wat gebeurt er ?

Bart : Ik zou hem kunnen vermoorden.

Youri : Zoveel is duidelijk.

Bart : Meneer hier, maakt me in het bijzijn van Els
zomaar een beetje belachelijk, zodat ze me
verwijt voor klungel, en zo...
*(Merkt Christof op die verschrikt staat toe te
kijken.)* En sta daar zo niet te gapen ! Ga
schroeven halen...

Christof : Aan wie moet ik die vragen ?

Bart : Trek je plan, maar zet hier geen stap meer
binnen als je er geen gevonden hebt.

(Christof af.)

- Bart : Oh, wat kan die jongen op mijn zenuwen werken.
- Youri : Zeg, wat zei je daarnet ? Dat Els je een klungel noemde ?
- Bart : Zoiets ja.
- Youri : Jaja, dat verwondert ons eigenlijk niet.
- Bart : Hoe bedoel je ?
- Jurgen : Wij begrijpen hoe dit komt.
- Bart : Kom, draai niet langer rond de pot en zeg wat je te zeggen hebt.
- Jurgen : Wel, op een middag vonden we hier Els en Tobias in elkaars armen. De stoom kwam uit hun oren.
- Bart : Els en Tobias ? Hebben ze dan toch ? Mijn Els met die schobbejak ? Zweer dat het niet waar is !
- Youri : Kop eraf als we liegen !
- Jurgen : *(Slikt even)* Onze kop precies !
- Youri : Trouwens, we hebben zwart op wit de bewijzen. Kijk hier, dit vonden we achteraf op de grond. Een gedicht dat Tobias voor Els heeft geschreven.
- Bart : *(Neemt briefje in ruk af en leest het.)*
Wat ? En ik die dacht dat Els zoveel van me hield.
- Jurgen : Geef toe, je bent de eerste niet die ze op die manier de bons geeft.
- Bart : Met mij was het anders...althans dat beweerde ze toch...
- (Op dat moment komt Tobias binnen, die kwa kledij duidelijk veranderd is van stijl.)*
- Tobias : Sorry dat ik zo laat ben jongens, maar ik kom net van Mevrouw Van De Sompel.
- Bart : Mevrouw wie ?
- Tobias : Van De Sompel. Ik heb mijn kostuum moeten passen. Els heeft mijn maten genomen. *(Geeft Bart een licht tikje met zijn elleboog als teken van verstandhouding, hetgeen Bart in de gegeven omstandigheden anders interpreteert.)*

- Jurgen : Ohoooh ! Wij kunnen hem maar beter smeren.
- Tobias : Ah neen, zeg niet dat mijn vriend en ik er weer alleen voorstaan.
(Neemt terwijl Bart bij de schouder, die in zijn binnenste staat te koken van woede. Hij is net een vulkaan die op uitbarsten staat.)
- Youri : Toch wel, tot straks...
- Tobias : Wat bezielt die twee ? Die doen toch ook niet normaal. *(Kijkt naar Bart die zich van hem heeft afgewend. Stilte valt.)*
 Zeg eens, wat moet er gebeuren ?
(Kijkt naar planken die Christof tegen elkaar heeft gezet, loopt ertegen zodat ze weer omver vallen. Lachje van Tobias.)
 Hm, jouw werk zeker ? *(Bart voelt zich in alle staten. Terug moment van stilte.)*
 Hm, tijdens het meten van mijn taille heeft Els een speld in mijn achterkasteel geprikt.
 Hm, ik denk dat ze het opzettelijk deed...
(Bart begint te snikken.) ... om me te plagen.
(Bart snikt nog meer.) Ik vind ze zo lief...

(Bart komt met boze blik op Tobias af, maar barst uiteindelijk in tranen uit en geeft Tobias een schouderklopje.)

- Bart : Ik kan je enkel proficiat wensen makker...
 Je hebt een goeie smaak. Diep in mijn hart voel ik me heel ongelukkig, maar als dat haar keuze is, dan wil ik die respecteren. Je moet begrijpen, voor mij komt het als een donderslag bij heldere hemel en ik vraag je maar één ding : "Draag goed zorg voor haar, ze is een prachtmeid..."

- Tobias : *(Staat versteld te kijken.)* Wa...Wa...Wa...?

(Bart verlaat snikkend het lokaal. Hij kruist terwijl Christof.)

- Bart : Nie...nie...niets...
- Christof : *(Tot Bart)* Ik heb er gevonden !
- Bart : 't Is goed kleine, doe zo voort.
- Tobias : Ik snap er niks van !
- Christof : Ik nog minder...
- Tobias : Hij wenste me proficiat, zei dat ik een goede smaak had en dat ik goed zorg voor haar moest dragen...
- Christof : Over wie had hij het eigenlijk ?

- Tobias : Over Tine zeker ? Weet ik veel.
- Christof : Is het dan toch iets tussen jullie twee ?
- Tobias : Youri en Jurgen beweren bij hoog en bij laag van wel, maar zelf heb ik er nog niks van gemerkt.
- Christof : Misschien was Bart ook verliefd op Tine.
- Tobias : Hij ook al ?
- Christof : Da's toch mogelijk.
- Tobias : En dan ?
- Christof : Waarschijnlijk heeft Bart aan Tine zijn liefde verklaard, maar heeft zij gezegd dat ze meer in jou vond.
- Tobias : Denk je ?
- Christof : Ik zie anders geen verklaring.
- Tobias : Maar waarom was Tine dan niet op onze afspraak ?
- Christof : Nog een beetje geduld jongen, Rome is toch ook niet op een dag gebouwd !

Doek

Tweede Bedrijf

Derde Tafereel

(Turnzaal. Tine vertelt tot publiek.)

Tine : De sfeer onder de spelers werd alsmaar bedenkelijker en de repetities werden steeds onaangenaamer. Iedereen had wel iemand waarop hij om een of andere reden boos kon zijn. Dat was echter mij een zorg. Ik bleef hals-overkop verliefd op Nick en de kriebels in mijn buik werden haast ondraaglijk. Maar toen kwam uiteindelijk die bewuste dag... De regisseur had enkel ons twee gevraagd om te repeteren. Ik zat hier reeds een uur op voorhand te wachten op Nick. Het zweet stond in mijn handen, mijn hart bonsde in mijn keel en ik liep hier voortdurend te ijsberen. En toen ging de deur open...

(Nick op.)

Nick : Goeie middag.

Tine : (nervus) Goeie middag.

Nick : Is de regisseur er al ?

Tine : Nee, nog niet ! Maar die komt vast wel.

Nick : Weer met een half uur vertraging zeker ?

Tine : Ja, dat zou kunnen.

Nick : Ik weet niet, maar misschien kunnen we het nuttige aan het aangename paren en al beginnen repeteren, al was het maar wat tekstrepetitie.

Tine : (verrast) Euh ja natuurlijk, als je er tenminste rekening mee houdt dat ik geen toneelervaring heb.

Nick : Dat maakt niks uit. Kom, laten we eens dat stukje op pagina 33 nemen...waar we elkaar voor het eerst ontmoeten.

Tine : Hier ? Pagina 33, in het midden ?

Nick : Ja, ik begin...

(Korte pauze waarin Nick zich concentreert op zijn rol. Tine kijkt hem vol bewondering aan.)

Nick : (vol overgave)
Goeiemorgen, wel edele Catharina. Sta me toe, dat ik Petruchio, je vertel hoe vereerd ik ben een schoonheid als U te mogen ontmoeten. Ik kan me nauwelijks voorstellen, dat enig kunstenaar een beeld zo puur en elegant zou kunnen scheppen, als dat van jou. Geen sterveling zal me dan ook kunnen beletten naar

je hand te dingen en met je te trouwen.

(Stilte valt. Tine is totaal uit haar lood geslagen.)

Tine : *(Moet in werkelijkheid furieus zijn, maar zegt tekst zeemzoeterig.)*

Ooh jij vieze onbeschofte etterbult, als jij denkt ooit een poot naar me uit te steken, dan ...dan breek ik je nek...

Nick : Stop...Zo reageer je toch niet tegen iemand die je niet kan luchten. Je moet schreeuwen, me afblaffen... Alleh opnieuw...

(Nick als Petruchio) ...Geen sterveling zal me dan ook kunnen beletten naar je hand te dingen en met je te trouwen.

Tine : *(Weer totaal mislukkend)* Ooh jij vieze onbeschofte etterbult, als jij denkt ooit een poot naar me uit te steken, dan...dan breek ik je..

Nick : Nee, nee en nog eens nee...
(Toont brochure) Kijk, hier staat zelfs :
"Slingert op dat moment een bloempot naar het hoofd van Petruchio."

Tine : Ook dat nog.

Nick : Allez kom, probeer nog eens opnieuw en doe alsof je me gaat verscheuren. Je moet me met huid en haar willen opvreten.

Tine : Ooh jij vieze onbeschofte etterbult...als jij denkt dat...

Nick : *(Denkt na... Tine staat er beteuterd bij.)*
Luister eens, je moet me echt haten om wat ik je gezegd heb.
Wat haat je het meest in het leven ?

(Tine haalt schouders op en probeert iets te vinden.)

Tine : Ouwe vieze venten die stinken naar sigaren...

Nick : *(Verbaasd)* Wat ?

Tine : Of nee, erwtensoep met balletjes...vooral de balletjes...

Nick : *(radeloos)* Wel als je die scène leest denk dan aan...aan die mannekes met hun ouwe vieze sigaren.

Tine : *(Lacht onwennig)* Dan nog liever aan die balletjes !

Nick : Allez, vooruit dan maar...

Tine : Mag ik beginnen ?

Nick : Alsjeblief, ga je gang.

Tine : *(Opnieuw totaal mislukkend)*
Ooh jij vieze, onbeschofte etterbult...

Nick : *(Zuchtend)* Denk aan die balletjes...

Tine : Was ik alweer vergeten.

Nick : Opnieuw !

Tine : Ooh jij vieze, onbeschofte etterbult...
(Begint te lachen.)

Nick : Waarom lach je ?

Tine : *(Lacht nog meer.)* Ik dacht te zeggen :
Onbeschofte etterbult met balletjes...

Nick : Goed, ik denk dat we er beter mee stoppen.

Tine : Je hebt gelijk, we wachten beter op de regisseur.

Nick : Ofwel oefenen we onze toneelkus ?

Tine : Toneelkus ?

Nick : Je weet waarschijnlijk niet hoe zoiets in elkaar steekt ?

Tine : Euh, niet echt nee. Wil je het me leren ?

Nick : O.K. Het komt er bij een toneelkus dus op aan dat het publiek niet mag merken, dat het om geen echte kus gaat.

Tine : Niet echt ?

Nick : Inderdaad... Dus jij komt met je hoofd zo... en ik maskeer jouw gezicht met het mijne.

Tine : En dan ?

Nick : Houden we zolang als nodig onze kinnen op elkaar.

Tine : Kinnen ?

Nick : Misschien toon ik het toch maar beter voor... Mag ik ?

Tine : Omdat je zo aandringt.

Nick : Dus jij staat zo...

(Nick kucht en houdt haar hoofd in zijn handen.)

Nick : Iets schuiner...zo ja...en ik ga voor je staan, zodat...

Tine : Zodat wat ?

Nick : Hm, zodat het...euh publiek ons niet kan zien.

Tine : En dan ?

Nick : En dan ?

Tine : Nick !

Nick : Dan moeten we elkaar hartstochtelijk zoenen.

Nick geeft Tine voor het eerst een tongkus. Zij wordt erdoor geschrokken en schreeuwt het uit... Terwijl Fanny op.

Tine : Aaah, viezerik ! *(Geeft Nick klap.)*

Nick : Wat nu ?

Tine : Je stak je tong in mijn mond !

Fanny : Ik wist dat ik je niet kon vertrouwen.

Nick : Er is niks gebeurd. We waren aan het repeteren.

Fanny : Moet je horen...repeteren !

Tine : Ik vind het walgelijk.

Nick : *(Inspelend op Tine.)*
Eerlijk gezegd ik ook. Bah *(veegt mond af)*
wat was dat wansmakelijk zeg. *(Kijkt naar Fanny)*...Echt waar !

Fanny : Ik zeg je maar één ding : Loop naar de hel.

Nick : *(Loopt haar na.)*
Oooh...Maar Fanny ik...Fanny ?

(Nick staat in deuropening en dan tot Tine...)

Nick : Sorry, ik dacht zo tussendoor wat lol met je te beleven, maar ik wist niet dat je nog zo'n groentje was...

(Tine wordt woedend en gooit haar brochure in de richting van Nick, die Fanny achterna loopt. Intussen Els op die brochure naar haar hoofd krijgt geslingerd.)

Tine : *(roepend naar Nick)* Wat ? Rotvent !

Els : Wat is hier gaande ?

- Tine : Dat vergeef ik je nooit !
- Els : Wat heeft hij gezegd ?
- Tine : *(nog steeds niet uitgeraasd)*
Vettige puntige frietzak !
- Els : Heeft hij je daarvoor verweten ?
- Tine : Grof gemalen bal varkensgehakt !
- (Op dat moment verschijnt Tobias in de deuropening.)*
- Els : Zei hij dat werkelijk ?
- Tine : Nee, dat zeg ik !!
- Tobias : *(Denkt dat ze hem heeft bedoeld.)*
Wat ? Tegen mij ? Je moest je schamen, jij
(diep nadenkend) vuile, vieze, onbeschofte,
ontwortelde bondelero met voorwielaandrijving.
- Els : Wat is bondelero ?
- Tobias : Weet ik veel ! Maar in elk geval iets verschrikkelijks.
- Tine : Jij hebt er niks mee te maken ! Dus hou je mond.
- Tobias : *(Heeft nu duidelijk al zijn remmingen overboord gegooid.)*
Nee, nee en nog eens nee ! Nu is het mijn beurt.
- Tine : 't Was niet tegen jou !
- Tobias : Je sprak tegen de muren zeker ?
- Tine : Nee, tegen Nick.
- Tobias : Maak dat een ander wijs.
- Els : Wat is er gebeurd ?
- Tine : Hij noemde me een groentje.
- Els : En daarvoor zo'n scheldpartij ?
- Tine : Nee, hij deed alsof hij me wilde kussen, maar de viezerik stak zijn tong in mijn mond...
- Els : Heb je dan nog nooit gehoord van een tongkus ?
- Tine : Een tongkus ? Bah, wat een vies woord.
- Tobias : Hm, je hebt het zelf gezocht. Met mij ging

dat allemaal niet gebeuren.

(Intussen Carla op, die moeite heeft om het gesprek te volgen en heel ongelovig naar de ontketende Tobias kijkt.)

Els : Tobias !?

Tobias : Stil. Ik heb meer respect voor de meisjes, maar je hebt me nooit willen geloven. Je moest zonodig aanpappen met die playboy.

Carla : Tobias ? Je stottert niet meer.

Tobias : Zwijg... *(dan weer tot Tine)* En waarom maakte je al die valse afspraakjes met mij ?

Tine : Afspraakjes ? Ik had helemaal geen afspraakjes met jou.

Tobias : Oh neen ? Dan zijn Youri en Jurgen grote leugenaars...?

Tine : Wat hebben die daar mee te maken ?

Tobias : Zij zegden dat...

Tine : Wat zij zeggen laat me koud...

Tobias : Net zoals ik jou koud laat zeker ?

Tine : Als jij het zegt...

Tobias : Maar Tine.... Och ik ben weg....Zoek maar iemand anders voor mijn rol. Ik hou het voor bekeken.

(Tobias af)

Els : Dat komt ervan !

Carla : Wat gebeurt hier allemaal ?
(Nu wijzend naar deur en doelend op Tobias.)
Daar was geen speld tussen te krijgen.

Els : Da's gewoon de druppel die de emmer doet overlopen.

Tine : 't Is mijn schuld niet.

Els : Het maakt mij niets uit wiens schuld het is, maar onze situatie is op zijn minst kritisch te noemen.

Carla : Dat mag je wel zeggen. Ruzie onder de spelers, werken met een halfbakken regisseur en nu nog Tobias die de pijp aan Maarten geeft...

Els : Kortom, we zetten er beter een punt achter.

Ik stel voor dat we tijdens de repetitie van drie uur, *(kijkt op horloge)* da's binnen een half uur, iedereen verwittigen dat we ermee ophouden.

Carla : Dat meen je niet !

Els : Toch wel, onze situatie is uitzichtloos.

Carla : Maar Els ?

Els : Besef je dan niet dat we ons op amper drie weken van de première bevinden ?

Carla : Geef toch zo vlug de moed niet op !

Els : Nee, ik vind het zo al welletjes. Tot dan.

Carla : Wel heb je van je leven ! *(dan tot Tine)*
En wat denk jij ervan ?

Tine : *(Dok naar buiten gaand)* Ze heeft gelijk. Het heeft allemaal geen zin meer.

(Tine af)

Carla : Jij ook al ! *(nijdig)* Dat zullen we nog wel eens zien !

(Carla af. Ploft deur achter zich dicht.)

DOEK

Derde Bedrijf

(Turnzaal)

Tine : Er zal wat waaien als iedereen zal vernemen dat onze voorstelling van de "Getemde Feeks" in duigen valt.
Ik hou in elk geval voet bij stuk, tenzij Nick voor mij zal wijken. In ieder geval zullen ze moeten kiezen, ofwel...

(Carla en Els op.)

Carla : Tegen wie was je aan 't praten ?

Tine : Tegen mezelf.

Carla : Het spijt me dat het zo is moeten aflopen tussen jou en Nick...

Tine : Ik weet nog steeds niet wat ik ervan moet denken...

Carla : In ieder geval, Els heeft zich bedacht en wil toch verder spelen...

Els : ...en wij hopen dat jij hetzelfde beslist.

Tine : Nee, het spijt me.

Carla : Toe Tine, doe niet flauw...

Tine : Nee echt. Trouwens wat heeft het voor zin mij te willen overtuigen als Tobias ook zal stoppen.

Els : Die is makkelijk te overhalen.

Tine : Maar ik niet !

Carla : We begrijpen dat Nick je ontgoocheld heeft...

Tine : ...en vernederd en misbruikt.

Carla : En toch hoeft dit geen reden te zijn om zomaar alles op te geven.

Tine : Ach laat me met rust. Jullie snappen er toch niks van.

Carla : Denk je misschien dat jij de enige bent die al zoiets heeft meegemaakt ?

Els : Carla heeft gelijk, mijn liefdeshistorie methoe heette hij ook alweer...?...Vincent... is net zo geëindigd.

Tine : Dat laat me koud. Ik ben in ieder geval ontgoocheld en voor mij is het duidelijk : "Echte liefde bestaat niet."

Els : Ach toch wel, ik beleefde onvergetelijke momenten met Bart...

Tine : Maar intussen heeft hij je wel laten zitten...

Els : ...en ik vraag me nog steeds af waarom.

Tine : Heeft hij je dat dan nooit verteld ?

Els : Nee, hij wil me zelfs niet meer spreken.

Carla : Dat getuigt van weinig volwassenheid.

Tine : Maar intussen knaagt het wel aan je zelfvertrouwen.

Carla : Hoe bedoel je ?

Tine : Wel ja, na dat voorval met Nick voel ik me precies waardeloos. Het is net alsof heel mijn wereld in elkaar is gestort.

Carla : Ach, laat je toch zo niet gaan. Het leven is toch meer dan Nick. Er zijn nog jongens op de wereld.

(Tobias op)

Tine : Nee dank je, nooit meer. Zelfs voor geen miljoen.

Els : Je hoeft toch niet alle jongens over dezelfde kam te scheren.

(Ze merken Tobias op.)

Carla : Tobias, kom je terug ?

Tobias : Euh ja en nee... Ik zou Tine onder vier ogen willen spreken.

Els : Goed, we gaan naar buiten.

Tine : Dat wil...

Els : Ssst ! Doe het voor hem...
(tot Tobias) Maar hou het kort want binnen een tiental minuten vergaderen we hier.

(Els en Carla af)

Tobias : Ik kom me verontschuldigen voor daarnet.

Tine : Waarom ?

Tobias : Wel, omdat ik je verweet voor bondelero en zo en dan nog wel ene met voorwielaandrijving...

- Tine : Och, je hebt me enkel met gelijke munt terug-betaald. Maar ik zweer je dat ikzelf nooit een afspraak met je heb gemaakt.
- Tobias : Youri en Jurgen beweren nochtans van wel.
- Tine : Nee Tobias, ik was nooit verliefd op je.
- Tobias : Waarom niet ?
- Tine : *(Geprikkeld)* Aaaaah, doe niet zo vervelend.
- Tobias : Ik heb toch recht op antwoord ?
- Tine : Begrijp dan toch dat je bepaalde gevoelens soms moeilijk kunt verwoorden...
- Tobias : Omdat ik niet zo knap ben als Nick en me soms wat stuntelig gedraag ?
- Tine : Nee, dat heeft er niks mee te maken. Ik vind je lief en charmant, maar je bezorgt me niet dat tikkeltje meer om verliefd op je te zijn.
- Tobias : Welk tikkeltje ?
- Tine : Bijvoorbeeld de kriebels die Nick me gaf en jij niet.
- Tobias : Jij bezorgde me ook kriebels...
- Tine : Maar 't was niet wederzijds !
- Tobias : *(treurig voor zich uitstarend)*
Wordt het dan nooit iets tussen ons ?
- Tine : Ik denk het niet...
- Tobias : Ook niet nu het met Nick is foutgelopen ?
- Tine : Dat staat er volledig buiten.
- Tobias : Nochtans, ik zou je heel gelukkig kunnen maken.
- Tine : Je zou jezelf gelukkig maken, maar mij niet.
- Tobias : Het ergste vind ik dat jij nooit enige moeite deed om me te leren kennen.
- Tine : ...omdat ik het gevoel heb dat we niet voor elkaar geboren zijn.
- Tobias : Ook niet om vrienden te worden ?
- Tine : *(radeloos)* Tobias toch. Zulke zaken kun je niet forceren.

Als het moet dan komt het wel vanzelf...

Tobias : O.K., ik zal je met rust laten.

Tine : Toch zou ik niet willen dat je door mij het toneel vaarwel zegt.

Tobias : Ik ben het eigenlijk begonnen om dicht bij je te kunnen zijn,... maar omdat je er op staat, wil ik er wel mee doorgaan.

Tine : Dat vind ik lief van je.

Tobias : En eerlijk gezegd, toneel spelen valt me beter mee dan verwacht.

Tine : *(Deze woorden komen heel onverwacht en spontaan uit haar mond.)*
Hm, je hebt er ook talent voor...

Tobias : Vind je ?

Tine : Uhum !

Tobias : Mijn moeder zei altijd : "Jongen, je hebt veel verborgen talenten, maar juist omdat ze verborgen zijn, ziet niemand ze."

Tine : *(Glimlacht)* Dat zal wel. En naar ik gehoord heb schrijf je ook gedichten...

Tobias : Euh ja en nee... Ze stellen eigenlijk weinig voor... Trouwens, dat gedicht dat je van Youri kreeg is compleet waardeloos.

Tine : Welk gedicht ?

Tobias : Hij gaf je toch een van mijn gedichten ?

Tine : Ik heb nooit iets ontvangen.

(Op dat moment Brenda, Els, Fanny, Marijke en Nick op.)

Brenda : Sorry dat ik hier zo binnenva, maar ik heb er reden toe. Er moeten hier vandaag dringend een aantal zaken uitgesproken worden.
(Telt vluchtig de aanwezigen en dan...)
Waar is de rest ?

Els : Carla is ze aan 't zoeken.

Brenda : Wat hoorde ik daarnet ? Jullie stoppen ermee ?

Tine : Zoiets ja...

Brenda : En dat beslissen jullie zomaar ?

Fanny : Voor mij hoeft het ook niet meer ?

Brenda : En die maanden voorbereiding dan ?

Marijke : Het zou toch een flop geworden zijn.

Brenda : Met een beetje meer inzet en goeie wil stonden we al veel verder.

Nick : Ja, maar als je er dan zoals ik met volle overgave aan begint, dan krijg je ook het deksel op de neus.

Tine : Niet als het met fatsoen gebeurt...

Fanny : En er zijn grenzen...

Nick : Kussen kun je toch moeilijk vanop twee kilometer afstand...

Fanny : Je weet best wat ik bedoel. En da's ook een van de redenen waarom ik ermee wil ophouden.

(Carla op)

Carla : Youri en Jurgen zijn nergens te bespeuren.

Tobias : Hun afwezigheid zal wel zijn reden hebben.

Brenda : Hoe bedoel je ?

Tobias : Ik weet niet.

Brenda : Jij weet precies meer.

Tobias : Nee, dat zei ik zomaar...

(Christof op)

Christof : Komt er me iemand helpen met het opstapelen van die panelen ?

Brenda : Nee, iedereen moet hier blijven. Er zijn nu andere katten te geselen.

Christof : En dan weer reclameren dat het niet op tijd klaar is zeker ?

Brenda : Vraag het aan Bart.

Christof : Dat kan niet. Sedert enkele weken weigert hij ook nog maar iets te doen.

Brenda : Om welke reden ?

Els : Hij wil met mij niks meer te maken hebben.

Christof : Nee, dat denk ik niet. Volgens mij is hij *(wijst naar Tobias)* de schuldige.

- Tobias : Wat ? Ik ?
- Christof : Je hebt toch zijn lief afgepakt.
- Tobias : Welk lief ?
- Christof : Els natuurlijk !
- Els : Tobias met mij ?
- Christof : Volgens Youri en Jurgen wel. Ze hebben jullie samengezien.
- Els : En dan ?
- Christof : Zogezegd aan 't repeteren.
- Tobias : Ach ja, die keer dat we...dat we...allez je weet wel... Ik had het nog gezegd... 't Was riskant.
- Nick : Maar zo te horen wel de moeite waard.
- Tobias : Bah euh ! We hebben hier samen inderdaad eenmaal gerepeteerd en toen zijn we misschien wat te ver gegaan...
- Nick : Ik hoor het al : "Je had enkel oog voor haar zachtroze lippen, je ruikte hoe de geur van haar adem de lucht parfumeerde en je kon je gevoelens niet meer bedwingen." De welp werd een leeuw en in een moment van zwakte, bezweek hij voor haar vrouwelijke charmes.
- Els : Ik durf te zweren op het hoofd van Bart dat ik hem nooit heb bedrogen en Tobias kan dit getuigen.
- Fanny : Hij is ook de enige !
- Els : Tobias, heeft mijn gedrag je er ooit toe aangezet met mij te...te flirten.
- Tobias : Wel euh, die ene keer heb ik wel ferm op mijn tanden moeten bijten...
- Els : Tobias ?!
- Brenda : Ik stel voor dat jullie ons de nadere details besparen en dat wij ons afvragen of de productie nog te redden valt.
- Els : Ik krijg zo stilaan het gevoel dat Youri en Jurgen er niet voor niks zomaar van onder zijn gemuisd.
- Nick : Als die twee stoppen wordt het onmogelijk.

Marijke : We geven ze een tweede kans...

Els : Niet voor ik van Bart de ware toedracht van de feiten ken.

Brenda : Christof, kun jij Bart overhalen om hier te komen ?

Christof : Dat lukt me nooit !

Brenda : Probeer het dan tenminste.

Christof : O.K., ik verzin wel iets.

(Christof af)

Brenda : Intussen wil ik weten wie er absoluut niet meer verder wil spelen.

(Iedereen kijkt naar elkaar.)

Brenda : Ik wacht.

Fanny : Ik wil nog wel, op voorwaarde dat die kusscène tussen Nick en Tine wordt geschrapt.

Nick : Ooh, wat ben je jaloers !

Tine : Je mag gerust mijn rol overnemen, want ik zie het toch niet meer zitten.

Brenda : Dat is onmogelijk.

Marijke : Waarom ?

Brenda : Omdat je een hoofdrolspeelster niet zomaar vervangt.

Marijke : En Youri en Jurgen dan ?

Els : Die hebben toch geen hoofdrol !

Nick : Dus als ik het goed begrijp is het voortbestaan van onze produktie in grote mate afhankelijk van de hoofdrolspelers.

Brenda : In eerste instantie wel ja.

Nick : En dat zijn ?

Brenda : Tine, Els, Tobias, Carla en jij !

Els : Ik wil ermee doorgaan.

Tobias : Ik ook.

Nick : *(Kijkt uitdagend naar Tine)* Voor mij geen

enkel probleem.

Fanny : Nick !

(Stilte valt.)

Brenda : En Tine ? *(Stilte)* Tine ?

Tine : *(Arrogant)* Geen haar op mijn hoofd die eraan denkt om...om...te stoppen.

Brenda : *(Opgelucht)* Prima, da's al een grote stap in de goeie richting... En de anderen ?

Carla : Youri en Jurgen schrijven we voorlopig af. Er zijn trouwens genoeg kandidaten om hun plaats in te nemen.

Brenda : O.K., dan zijn er nog Fanny en Marijke.

Marijke : Ik doe verder.

Fanny : Ik ook op voorwaarde dat die kusscene tussen Nick en haar verdwijnt.

Brenda : Dat is onmogelijk.

Fanny : Waarom ?

Nick : Dacht je misschien dat we het stuk voor jou gingen herschrijven ?

Fanny : Wel dan...wel dan zullen jullie hiervan de gevolgen moeten dragen. *(Dan tot Nick)* En jou geef ik nog een kans, je kunt kiezen tussen het toneel of mij.

Nick : Mijn keuze is allang op het toneel gevallen !

(Woedende Fanny af en onmiddellijk gevolgd door Marijke.)

Marijke : Jamaar, als jij niet meer meespeelt dan blijf ik ook niet...

Nick : Oef, ik dacht dat het me nooit zou lukken.

Brenda : Hoezo ? Wil je dan niet meer met...

Nick : Eigenlijk niet, met zo'n jaloers schepsel was toch niks aan te vangen.

Els : Eerlijk gezegd, ik vind die twee ook geen groot verlies.

Carla : Maar niettemin komt ons stuk nu wel in het gedrang.

Nick : Waarom ?

Carla : Waar vinden we nog twee vervangsters ?

Brenda : Misschien bij de figuranten ?

Nick : Ach, maak je toch geen zorgen. Dat is reeds allemaal in kannen en kruiken.

Brenda : Oh ja ?

Nick : Natuurlijk ! Wacht ik zal ze halen ! Dan kan ik ze meteen aan jullie voorstellen.

Brenda : Wie zijn ze ?

Nick : Eventjes geduld...

(Nick af)

Brenda : Wie zou het kunnen zijn ?

Els : Zijn nieuwe liefde en haar vriendin Caroline natuurlijk.

Carla : Liefje...liefje ? Heeft hij alweer een ander ?

Els : Natuurlijk, hij is er toch nooit zonder.

Tine : Ik hou niet van zo'n praktijken...

Carla : Eerlijk gezegd ik ook niet. Maar laat ons de kat uit de boom kijken en dan een oordeel vellen.

Brenda : Als hij maar niet denkt dat het hier een dui-ventil is...

(Bart en Christof op)

Tine : Je weet toch hoe hij bestaat !

Christof : Ooh, er is toch iemand...

Bart : Je hebt me weer aardig liggen kleine. Je zei toch dat je hier alleen was.

Christof : Dat was een leugentje om bestwil, zoals jij het me ooit hebt geleerd.

Brenda : Bart, we moeten je dringend spreken. Enfin, dat wil Els althans.

Bart : Els is lucht voor mij !

Tobias : Denk eraan, zonder lucht kun je niet leven !

Bart : En jij...jij mag van geluk spreken dat ik je nog niet vermoord heb.

- Tobias : Ik ben blij dat je je beloftes niet hebt gehouden.
- Bart : Ooh jij onderkruiper, werk niet teveel op mijn zenuwen of het zou nog verkeerd kunnen aflopen.
- Els : Wat heeft hij je eigenlijk misdaan ?
- Bart : Moet ik er een tekeningetje bij maken ?
- Els : Als dat zou kunnen, met plezier.
- Bart : Je hebt me met hem bedrogen.
- Els : Oh ja ? Ik vraag me af waar en wanneer.
- Bart : Die dag toen jij met hem hier alleen repeteerde...
- Tobias : Begrijp het niet verkeerd. We hebben wel ge-experimenteerd, maar het bleef binnen de perken.
- Bart : Dus je bekent de feiten ?
- Els : Helemaal niet ! Trouwens waarop baseer je je om mij van ontrouw te beschuldigen.
- Bart : *(Haalt gedicht uit zijn zak en steekt het voor haar neus.)*
Onder andere op dit hier juffrouw !
- Els : Wat dan ?
- Bart : Een gedicht dat hij voor jou heeft geschreven.
- Els : Wat voor gedicht ?
- Bart : Hier, ik zal je er een stukje uit voorlezen...
"In de kilte van de nacht..."
- Tobias : Dat is van mij !
- Bart : Zie je wel !
- Tobias : *(Tot Tine)* Dat is het gedicht waarvan ik je daarnet sprak.
- Els : Staat mijn naam erop ?
- Tobias : Geef het me terug, daar heeft niemand zaken mee !
- Tine : Het was voor mij bestemd.

Tobias : Youri en Jurgen hadden me een afspraak met Tine beloofd...

Tine : ...en ze vroegen hem een gedicht om zagezegd aan mij te geven....

Bart : En hoe komt dat dan in mijn handen terecht.

Tine : Weet ik veel ?

Brenda : Wat hebben Youri en Jurgen dan tegen jou gezegd ?

Bart : Dat ze dit briefje hier toevallig vonden, nadat ze hen beide in elkaars armen hadden aangetroffen.

Brenda : Waarom zouden ze zo iets verzinnen ?

Els : Dat hebben ze niet...

Bart : Ah, zie je wel !

Els : Ssst, laat me uitspreken...

Bart : *(Tot Tobias)* Je bent voor geen haar te vertrouwen.

Tobias : *(Bang)* Ssst, laat haar uitspreken...

Els : Dat hebben ze niet verzonnen. Ze hebben alleen de feiten uit hun kontekst gehaald, nietwaar Tobias ?

Tobias : Ja inderdaad, kijken mocht wel maar aankomen niet.

Bart : Och jij, ik zou je geloven indien zij de enige niet was geweest.

Els : Hoe bedoel je ?

Bart : Op een dag hebben Youri en Jurgen hem hier ook met Carla betraapt.

Tobias : Ja, maar dat...dat...

Bart : ...dat was weer iets anders zeker ?

Carla : Dat was na de auditie toen we dachten dat de regisseur binnenkwam en wij ons verscholen hielden..

Tobias : ...meer is er niet gebeurd !

Bart : Nochtans heb je Youri en Jurgen verteld dat je het plezant vond zo met zijn tweetjes.

Carla : Dat was om Youri van me af te schudden.
Tobias : Waarom ?
Carla : Hij was verliefd op me en kon het niet hebben dat ik meer in Tobias vond.

(Tobias kijkt ongeloofig op en slikt diep. Hij zegt bij zichzelf...)

Tobias : *(zonder klank)* In mij ?

Carla : En waarschijnlijk was hij jaloers op Tobias, omdat Youri dacht dat hij mijn vriendje was.

Christof : Dat is ook zo. Youri heeft me ooit verteld dat hij Tobias wel eens zou leren, omdat hij de onaangename gewoonte had met Carla op te trekken...

Els : En toen heeft hij samen met Jurgen...

Bart : ...op een laffe manier weerwraak willen nemen.
(Bart loopt intussen woedend naar buiten.)

Els : Bart, waar ga je heen ?

Bart : Met die twee heb ik nog een eitje te pellen...

Els : Als je maar geen domme dingen doet !!!

Bart : Wees gerust, ik sla alleen hun luchtpijp dicht.

(Nick op)

Nick : Eventjes jullie aandacht alsjeblief, want nu komt 'le moment suprême'.

Tine : Dat zal weer wat worden.

Nick : Ik stel jullie voor...onze nieuwe dienstmeid.

(Allen kijken elkaar vragend aan. Inge op.)

Carla : Inge ?

Tine : Inge ?

Brenda : Ooh Inge, wat goed dat jij het bent. Kom je echt Fanny vervangen ?

Inge : Ja natuurlijk, met plezier...

Nick : Voila, is mijn keuze niet goed geweest ?

Carla : We moeten toegeven, het valt mee.

- Nick : En als nieuwe tegenspeelster van onze Tobias,
ik dacht ik zal die jongen ook maar eens ver-
wennen, had ik gedacht aan Caroline !
- Els : *(Opgetogen tegen Brenda)* Ik zei het nog :
"Het wordt Caroline."
- (Een knap meisje doet haar verschijning en Tobias staat op
slag perplex. Hij begint onmiddellijk weer te stotteren.)*
- Caroline : Mag ik ?
- Nick : Wel mijn beste jongen, wat zeg je ervan ?
- Tobias : *(Dromerig op haar toelopend.)*
CaCa...CaCa...roline ! Mag ik met haar spelen?
- Nick : Ze is helemaal van jou...
- Tobias : Aaaah ! *(Valt flauw.)*
- Allen : TOBIAS !?! *(Snellen hem ter hulp.)*

DOEK

Vierde Bedrijf

Epiloog

Fragment uit

De Getemde Heeks

naar
William Shakespeare

KORTE INHOUD

De oude edelman Baptista heeft twee dochters. De jongste dochter Bianca heeft veel aantrek bij het mannelijk geslacht, doch Baptista wenst haar pas uit te huwelijken wanneer hij de geschikte echtgenoot voor zijn oudste dochter Catharina heeft gevonden. Dit wordt echter een ander paar mouwen, want door haar uitermate slechte karakter blijkt er geen kandidaat te zijn. Tot Petruchio op de proppen komt, een nogal ruige kerel, die vastberaden is Catharina te temmen...

Hier tonen we een fragment uit de eindscène van 'De Getemde Feeks', met name het huwelijksfeest van Bianca en Lucentio, waaruit blijkt dat Petruchio tot zijn eigen verbazing, zijn doel heeft bereikt.

DECOR

Een lange feesttafel rijkelijk gevuld met eten, waaraan Baptista, Catharina, Petruchio, Hortensio, de weduwe, Bianca en Lucentio hebben plaatsgenomen. Op voor- en achtergrond feestende figuranten.
Eigentijdse muziek en klederdracht.

PERSONAGES IN DE GETEMDE FEEKS

Baptista	:	Dude edelman (vertolkt door vervanger van Youri)
Petruchio	:	Schoonzoon van Baptista, gehuwd met Catharina. (vertolkt door Nick)
Hortensio	:	Vriend van Baptista, op wiens dochter hij ooit verliefd is geweest. (vertolkt door vervanger van Jurgen)
Weduwe	:	Vrouw van Hortensio. (vertolkt door Els)
Catharina	:	Oudste dochter van Baptista. De te temmen feeks. (vertolkt door Tine)
Lucentio	:	Aanstaande echtgenoot van Bianca, de jongste dochter van Baptista. (vertolkt door Tobias)
Blondello	:	Huisdienaar van Baptista. (Figurant)
Grumio	:	Dienaar van Petruchio. (Figurant)
Bianca	:	Jongste dochter van Baptista. (vertolkt door Carla)

(Podium. Als het doek opengaat wordt het decor voor de eindscène van 'De Getemde Feeks' in gereedheid gebracht. Intussen richt Bart zich tot het publiek...)

Bart : U ziet het, uiteindelijk werd er toch beslist om verder te spelen, zonder Youri en Jurgen wel te verstaan.
Die twee hebben er nog flink van langsgekregen. Ik had bijna hun neus tussen hun twee oren gezet, maar op het laatste nippertje heb ik toch maar wijselijk besloten het niet te doen....

(Christof op)

Christof : Bart...? Bart ? Help eens een handje...

Bart : Wacht ik ben bezig met euh...met euh... de algemene staat van het podium te inspecteren. Ik kom zo...
(Knipoogt naar publiek.)

Christof : Ik wacht. *(Weer af)*

Bart : In de resterende drie weken hebben we ons werkelijk voor de volle honderd procent ingezet. Niemand wilde trouwens gezichtverlies lijden. We hebben ons die inspanningen ook nooit beklaagd, want de voorstelling werd een denderend succes.
Alleen Tine kon haar wraakgevoelens tegenover Nick niet bedwingen. U vraagt zich af wat ze gedaan heeft ? Wel, kijk zelf maar...

FRAGMENT UIT DE GETEMDE FEEKS

(In het huis van de Minola's aan de feesttafel, tijdens het huwelijksbanket van Bianca...)

Baptista : En Petruchio mijn zoon, wat vind je van het feest ?

Petruchio : Niets dan zitten en zitten en eten en eten...

Baptista : Dat is juist eigen aan een huwelijksfeest...

Hortensio : ...maar men kan het ook zelf aangenaam en plezierig maken.

Petruchio : Ah, daar heb ik nu werkelijk geen zin voor !

Weduwe : *(Tot Catharina)* Jouw man heeft werkelijk al zijn levensvreugd verloren, nu hij met zo'n feeks als jij zit opgescheept.

(Hautain) Voila, nu ken je mijn mening.

Catharina : Bedoel je mij ?

Weduwe : Inderdaad, dat heb je goed begrepen.

Catharina : Dat vind ik gemeen !

Petruchio : Vooruit Kate, laat je dat niet zeggen...

Hortensio : Vooruit weduwe, verdedig je...

Petruchio : Ik wed 100 marken dat mijn Kate haar vloert.

Hortensio : Laat dat maar aan mij over.

(Alle mannen barsten uit in luidkeels gelach. De weduwe lacht mee. Catharina perst duidelijk misnoegd, de lippen opeen.)

Catharina : Als U het ons toestaat, Heren, zullen de dames zich nu terugtrekken.
Bianca.

(De dames af.)

Baptista : Petruchio ik geloof toch dat jij de ergste feeke van alle trof.

Petruchio : Ik beweer van niet. En om dat te bewijzen stel ik een weddenschap voor : laten we elk onze echtgenoten ontbieden en deze wiens vrouw het vlugst gehoorzaamt, wint !

Hortensio : Akkoord. Wat is de inzet ?

Lucentio : Twintig kronen !

Petruchio : Twintig kronen ?! Ik zet meer in op mijn valk of op mijn hond... Nee, op mijn vrouw bied ik twintig keer meer...

Lucentio : Dat is vierhonderd kronen ?!

Hortensio : Goed !

Lucentio : Akkoord !

Hortensio : Wie zal beginnen ?

Lucentio : Ik !
Biondello, vraag je meesteres hier bij mij te komen.

Biondello : Met genoeg, edelachtbare Heer.

(Biondello af)

Baptista : Ik sta borg voor de helft van je inzet mijn zoon.

Lucentio : Dat hoeft echt niet vader. Ik heb het volste vertrouwen in mijn jonge bruid.

(Biondello op)

Lucentio : En, wat voor nieuws ?

Biondello : Mijn meesteres laat U weten dat ze bezig is en ze niet kan komen.

Petruchio : Ohoo, ze is bezig... Wat is dat voor een antwoord ?

Grumio : Een vriendelijk antwoord voorwaar Heer, bidt God dat Uw vrouw U even lief te woord zal staan.

Petruchio : Ik hoop nog liever, beste Grumio.

Hortensio : Biondello ! Ga en verzoek mijn vrouw onmiddellijk te komen.

(Biondello af)

Petruchio : Aha ! Hij verzoekt het haar. Dan moet ze zeker komen.

Hortensio : Doe wat je kan Heer, ik vrees dat de jouwe zich niet eens laat verzoeken.

(Biondello terug op)

Hortensio : Wel, waar is mijn vrouw ?

Biondelle : Ze wil niet komen Heer. Zij verzoekt U zelf bij haar te gaan.

Petruchio : Nu nog mooier ! Ze wil niet komen. Och hemel afschuwelijk, niet te verdragen ! Grumio...ga naar je meesteres en zeg haar dat ik haar gebied naar mij te komen.

Hortensio : Ik ken haar antwoord !

Petruchio : Denk je ?

Hortensio : Ze zal niet willen.

(Grumio op, eerst met verslagen gezicht dan plots glimlachend. Catharina op, de twee andere dames voor zich uitduwend... Petruchio zucht van opluchting.)

Allen : Daar heb je haar, daar is ze, kijk...!!!

Catharina : Jullie moesten zich schamen je echtgenoot zo ongehoorzaam te zijn.
 Je man is je meester, je leven, je hoeder, je koning. Hij zwoegt hard voor je : 's nachts trotseert hij de storm en bij dag de kou, terwijl jij lekker warm en veilig thuis ligt.
 Hij verwacht niet meer dan liefde, een vriendelijke blik en ware gehoorzaamheid : een te kleine vergoeding voor zo'n grote schuld.
 Waarom zijn onze lichamen zacht, zwak en soepel, ongeschikt om te zwoegen ? Toch wel om onze mannen lief te hebben.
 Daarom kniel voor de voeten van je echtgenoot en schenk hem je hand...
(Knielt voor Petruchio en geeft hem haar hand.)
 Mijn hand is gereed Heer, mocht het U behagen?

(Applaus en kreten van vreugde alom.)

Petruchio : *(Zichtbaar ontroerd)* Dat is pas een vrouw !!
 Kom en kus me Kate...

(Nick en Tine aarzelen duidelijk om elkaar te kussen. Hun lippen naderen elkaar heel langzaam. Op het moment dat ze elkaar bijna raken, bijt Tine hem in de lip. Iedereen applaudisseert. Nick stoot zich af van Tine. Dit alles gebeurt in de tijdsspanne dat het doek valt. Nick groet het publiek met een bloedende lip en houdt een zakdoek voor zijn mond. Met nijdige blik kijkt hij onderuit naar Tine, die hem triomfantelijk aankijkt en met volle teugen van het succes geniet.)

EINDE